

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs	Lappuse
	I <i>Informācija</i>	
	Padome	
2005/C 264 E/01	2005. gada 18. jūlijā pieņemtā Padomes Kopējā nostāja (EK) Nr. 30/2005, ko Padome pieņēmusi saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 251. pantā noteikto procedūru, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu par baterijām un akumulatoriem, un bateriju un akumulatoru atkritumiem un ar ko atceļ Direktīvu 91/157/EEK	1
2005/C 264 E/02	Padomes 2005. gada 18. jūlija Kopējā nostāja (EK) Nr. 31/2005, ko Padome pieņēmusi saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 251. pantā noteikto procedūru, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu par to, kā Kopienas iestādēm un struktūrām piemērot Orhūsas Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem	18
2005/C 264 E/03	Padomes 2005. gada 18. jūlija Kopējā nostāja (EK) Nr. 32/2005, ko Padome pieņēmusi saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 251. pantā noteikto procedūru, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes ... Regulu par Starptautiskā drošības vadības kodeksa īstenošanu Kopienā un Padomes Regulas (EK) Nr. 3051/95 atcelšanu	28

I

(Informācija)

PADOME

PIEŅEMTĀ PADOMES KOPĒJĀ NOSTĀJA (EK) Nr. 30/2005,

2005. gada 18. jūlijā

lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu par baterijām un akumulatoriem, un bateriju un akumulatoru atkritumiem un ar ko atceļ Direktīvu 91/157/EEK

(2005/C 264 E/01)

(Teksts attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 175. panta 1. punktu un 95. panta 1. punktu saistībā ar šīs direktīvas 4., 5. un 18. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽³⁾,

saskaņā ar Līguma 251. pantā paredzēto procedūru ⁽⁴⁾,

tā kā:

(1) Būtu vēlams saskaņot valsts pasākumus attiecībā uz baterijām un akumulatoriem, un bateriju un akumulatoru atkritumiem. Galvenais šīs direktīvas mērķis ir samazināt bateriju un akumulatoru un to atkritumu negatīvo ietekmi uz vidi, tādējādi sniedzot ieguldījumu vides kvalitātes aizsardzībā, saglabāšanā un uzlabošanā. Juridiskais pamats tādējādi ir Līguma 175. panta 1. punkts. Tomēr, pamatojoties uz Līguma 95. panta 1. punktu, ir piemēroti veikt Kopienas mēroga pasākumus, lai

saskaņotu prasības attiecībā uz smago metālu saturu un bateriju un akumulatoru marķējumu, tādējādi nodrošinot netraucētu iekšējā tirgus darbību un novēršot konkurences traucējumus Kopienā.

(2) Komisijas paziņojumā (1996. gada 30. jūlijs) attiecībā uz pārskatu par Kopienas atkritumu apsaimniekošanas stratēģiju noteica pamatnostādnes turpmākajai Kopienas atkritumu politikai. Paziņojumā uzsvērtā nepieciešamība samazināt bīstamo vielu daudzumu atkritumos un norādīti iespējamie ieguvumi, ko sniegtu Kopienas mēroga noteikumi, ar ko ierobežo šādu vielu klātbūtni ražojumos un ražošanas procesos. Tālāk ziņojumā teikts, ka gadījumos, kad atkritumu rašanos nevar novērst, to vielas vai enerģiju atkārtoti izmanto vai reģenerē.

(3) Ar Padomes Direktīvu 91/157/EEK (1991. gada 18. marts) par baterijām un akumulatoriem, kuros ir dažas bīstamas vielas ⁽⁵⁾ veica dalībvalstu likumu aptuvenu saskaņošanu šajā jomā. Šīs direktīvas mērķi tomēr pilnībā nav sasniegti. Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumā Nr. 1600/2002/EK (2002. gada 22. jūlijs), ar ko nosaka Sesto Kopienas vides rīcības programmu ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ OV C 96, 21.4.2004., 5. lpp.

⁽²⁾ OV C 117, 30.4.2004., 5. lpp.

⁽³⁾ OV C 121, 30.4.2004., 35. lpp.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta 2004. gada 20. aprīļa Atzinums OV C 104 E, 30.4.2004., 354. lpp., Padomes kopējā nostāja ... (vēl nav publicēta *Oficiālajā Vēstnesī*) un Eiropas Parlamenta nostāja ... (vēl nav publicēta *Oficiālajā Vēstnesī*).

⁽⁵⁾ OV L 78, 26.3.1991., 38. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 98/101/EK (OV L 1, 5.1.1999., 1. lpp.).

⁽⁶⁾ OV L 242, 10.9.2002., 1. lpp.

un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2002/96/EK (2003. gada 27. janvāris) par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem (EELA) ⁽¹⁾ arī uzsvērta nepieciešamība to pārskatīt. Tādēļ skaidrības labad Direktīva 91/157/EEK būtu jāpārskata un jāaizvieto.

- (4) Lai sasniegtu mērķus vides jomā, šī direktīva aizliedz tirgū izlaist dažas baterijas un akumulatorus, kas satur dzīvsudrabu un kadmiju. Tā arī veicina bateriju un akumulatoru augstu savākšanas līmeni un pārstrādi, un uzlabotas vides darbības, iesaistot visus bateriju un akumulatoru dzīves cikla dalībniekus, tas ir, ražotājus, izplatītājus un tiešos patērētājus un jo īpaši tos dalībniekus, kas tieši iesaistīti izlietoto bateriju un akumulatoru apstrādē un pārstrādē. Īpašie noteikumi šo darbību veikšanai papildina esošos Kopienas tiesību aktus atkritumu jomā, jo īpaši Padomes Direktīvu 75/442/EEK (1975. gada 15. jūlijs) par atkritumiem ⁽²⁾, Padomes Direktīvu 1999/31/EK (1999. gada 26. aprīlis) par atkritumu poligoniem ⁽³⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/76/EK (2000. gada 4. decembris) par atkritumu sadedzināšanu ⁽⁴⁾.
- (5) Lai nepieļautu atbrīvošanos no bateriju un akumulatoru atkritumiem tādā veidā, ka tie piesārņo vidi un lai novērstu tiešo patērētāju neskaidrības par dažādajām apsaimniekošanas prasībām dažādām baterijām un akumulatoriem, šī direktīva būtu jāpiemēro visām baterijām un akumulatoriem, kas laisti Kopienas tirgū. Šāda plaša pieeja vienlaikus nodrošinātu ekonomiskāku savākšanu un pārstrādi, kā arī optimālu resursu ietaupīšanu.
- (6) Drošas baterijas un akumulatori ir būtiski svarīgi daudzu ražojumu, ierīču un pakalpojumu drošībai, un tie arī ir būtisks enerģijas avots sabiedrībai.
- (7) Būtu jānošķir pārnēsājamās baterijas un akumulatori, no vienas puses, un rūpniecībā un automobiļos vai motociklos izmantojamās baterijas un akumulatori, no otras. Būtu jāaizliedz rūpniecībā un automobiļos vai motociklos izmantojamu bateriju un akumulatoru nodošana poligonos vai dedzināšanai.
- (8) Rūpniecībā izmantojamo bateriju un akumulatoru piemēri ietver baterijas un akumulatorus, ko izmanto ārkārtas vai rezerves enerģijas nodrošināšanai slimnīcās, lidostās un birojos, baterijas un akumulatori, ko izmanto vilcienos vai lidmašīnās, un baterijas un akumulatori, ko izmanto piekrastes naftas urbjtorņiem vai bākām. Piemēri ietver arī baterijas un akumulatorus, kas izveidoti tikai un vienīgi lietošanai pārnēsājamos maksājumu termināļos veikalos un restorānos, svītrkodu nolasītājos veikalos, profesionālā video tehnikā TV kanālu un profesionālo studiju vajadzībām, ogļraču lampām un nīršanas

lampām, kas piestiprinātas profesionālajām ogļraču vai nīrēju aizsargtērpam, rezerves baterijas un akumulatori elektriskajām durvīm, kas nepieļauj to bloķēšanos vai cilvēku iespiešanu, baterijas un akumulatori, ko izmanto aprīkojumam vai dažādiem mērījumu un aprīkojuma ierīcēm, baterijas un akumulatori, ko izmanto saistībā ar saules bateriju paneli, ierīcēm, kas iegūst enerģiju fotoģalvanisku procesu rezultātā vai izmantojot citu atjaunojamās enerģijas iegūšanas veidu. Rūpniecībā izmantojamās baterijas un akumulatori ietver arī baterijas un akumulatorus, ko izmanto elektrotransporta līdzekļos, piemēram, elektriskajos automobiļos, ratiņkrēslos, velosipēdos, lidostu transportlīdzekļos un automātiskajos transporta līdzekļos. Papildus šim nepilnīgajam piemēru sarakstam par rūpniecībā izmantojamu būtu jāuzskata jebkuru bateriju vai akumulatoru, kas nav aizplombēts un kas nav izmantojams automobiļos vai motociklos.

- (9) Tādu pārnēsājamu bateriju un akumulatoru piemēri, kas ir aizplombētas baterijas un akumulatori, ko vidusmēra cilvēks varētu bez grūtībām nest rokā un kas nav nedz automobiļos vai motociklos izmantojamās baterijas vai akumulatori, nedz rūpniecībā izmantojamās baterijas vai akumulatori, ietver viena elementa baterijas (tādas kā AA vai AAA baterijas) un baterijas un akumulatori, ko patērētāji vai profesionāli izmanto mobilajos telefonos, portatīvajos datoros, bezvada elektriskajos instrumentos, rotallietās un tādās māsaimniecības ierīcēs kā elektriskajās zobu birstēs, skuvekljos un rokas putekļu sūcējos (ietverot līdzīgu aprīkojumu, ko izmanto skolās, veikalos, restorānos, lidostās, birojos vai slimnīcās), un jebkuras baterijas, ko patērētāji var izmantot parastām māsaimniecības ierīcēm.
- (10) Komisijai būtu jāizvērtē nepieciešamība pielāgot šo direktīvu, ņemot vērā pieejamos tehniskos un zinātniskos pierādījumus. Jo īpaši Komisijai būtu jāpārskata atbrīvojums no kadmija aizlieguma, kas piešķirts pārnēsājamajām baterijām un akumulatoriem, kuri paredzēti bezvada elektriskajiem instrumentiem. Bezvada elektrisko instrumentu piemēri ir ierīces, ko patērētāji un profesionāli lietotāji izmanto griešanai, malšanai, tīrīšanai ar smiltīm, sabersšanai, zāģēšanai, sagriešanai, cirpšanai, urbšanai, caurumu taisīšanai, perforēšanai, kalšanai, kniedēšanai, skrūvēšanai, pulēšanai vai līdzīgai koka, metāla un citu materiālu apstrādei, kā arī pļaušanai, griešanai un citām dārzniecības darbībām.
- (11) Komisijai arī būtu jāuzrauga un dalībvalstīm būtu jāatbalsta tehnoloģiskā attīstība, lai uzlabotu bateriju un akumulatoru iedarbību uz vidi visa to dzīvescikla laikā, tostarp ar līdzdalību Kopienas vides vadības un audita shēmā (EMAS).

⁽¹⁾ OV L 37, 13.2.2003., 24. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2003/108/EK (OV L 345, 31.12.2003., 106. lpp.).

⁽²⁾ OV L 194, 25.7.1975., 39. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

⁽³⁾ OV L 182, 16.7.1999., 1. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1882/2003.

⁽⁴⁾ OV L 332, 28.12.2000., 91. lpp.

- (12) Izlietotās baterijas un akumulatori būtu jāsavāc, lai pasargātu vidi. Pārnēsājamām baterijām un akumulatoriem būtu jāizveido savākšanas shēmas ar augstu savākšanas normu. Tas nozīmē, ka jāizveido savākšanas shēmas, lai tiešie patērētāji var ērti un bez maksas izmest izlietotās pārnēsājamās baterijas un akumulatorus. Atšķirīgiem bateriju un akumulatoru veidiem ir atbilstīgas atšķirīgas savākšanas shēmas un finansēšanas pasākumi.
- (13) Dalībvalstīm vēlams sasniegt augstu izlietoto bateriju un akumulatoru savākšanas un pārstrādes līmeni, lai sasniegtu augstu vides aizsardzības un materiāla reģenerācijas līmeni visā Kopienā. Ar šo direktīvu būtu jānosaka dalībvalstīm minimālie savākšanas un pārstrādes mērķi. Nepieciešams aprēķināt savākšanas rādītāju, pamatojoties uz vidējo gadā pārdoto daudzumu iepriekšējos gados, lai visām dalībvalstīm būtu salīdzināmi mērķi, kas ir proporcionāli valsts bateriju patēriņa līmenim.
- (14) Kadmija un svina baterijām un akumulatoriem būtu jānosaka specifiskas pārstrādes prasības, lai sasniegtu augstu materiāla reģenerācijas līmeni visā Kopienā un lai novērstu atšķirības starp dalībvalstīm.
- (15) Visām ieinteresētajām pusēm vajadzētu būt spējīgām piedalīties savākšanas, apstrādes un pārstrādes shēmās. Šīs shēmas būtu jāizveido tā, lai novērstu importēto ražojumu diskrimināciju, tirdzniecības barjeras vai konkurences traucējumus.
- (16) Savākšanas un pārstrādes shēmas vajadzētu optimizēt, jo īpaši tādēļ, lai samazinātu izmaksas un negatīvo transporta ietekmi uz vidi. Apstrādes un pārstrādes shēmās būtu jāizmanto vislabākā pieejamā tehnoloģija, kā noteikts 2. panta 11. punktā Padomes Direktīvā 96/61/EK (1996. gada 24. septembris) par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli⁽¹⁾.
- (17) Kopienas līmenī būtu jānosaka izlietoto bateriju un akumulatoru apsaimniekošanas finansēšanas pamatprincipi. Ar finansēšanas shēmām būtu jāpalīdz sasniegt augstus savākšanas un pārstrādes rādītājus un ievērot principu par ražotāja atbildību. Ražotājiem tādēļ būtu jāapmaksā savākšanas, apstrādes un visu savāktu bateriju un akumulatoru pārstrādes izmaksas, no tām atskaitot peļņu no reģenerēto materiālu pārdošanas. Dažos gadījumos tomēr varētu būt attaisnojama *de minimis* noteikumu piemērošana mazajiem ražotājiem.
- (18) Veiksmīgai savākšanai nepieciešams tiešajiem patērētājiem sniegt informāciju par to, ka vēlams atkritumus savākt atsevišķi, par pieejamajām savākšanas shēmām un tiešo patērētāju lomu atkritumu bateriju un akumulatoru apsaimniekošanā. Būtu jāizstrādā detalizēti pasākumi marķēšanas shēmai, kas tiešajiem patērētājiem sniegtu nepārprotamu, ticamu un skaidru informāciju par baterijām un akumulatoriem, un smagajiem metāliem, ko tie satur.
- (19) Ja dalībvalsts izmanto ekonomiskos instrumentus, piemēram, diferencētas nodokļu likmes, lai sasniegtu šīs direktīvas mērķus, konkrēti, augstus rādītājus atsevišķi savākšanai un pārstrādei, tai attiecīgi būtu jāinformē Komisija.
- (20) Lai pārbaudītu, vai sasniegti šīs direktīvas mērķi, nepieciešami ticami un salīdzināmi dati par tirgū izlaisto bateriju un akumulatoru daudzuma savākšanu un pārstrādi.
- (21) Dalībvalstīm būtu jāpieņem noteikumi par sankcijām, kas piemērojamas attiecībā uz šīs direktīvas noteikumu pārkāpumiem, un jānodrošina, lai tās īstenotu. Šīm sankcijām vajadzētu būt efektīvām, samērīgām un preventīvām.
- (22) Saskaņā ar 34. punktu Iestāžu nolīgumā par likumdošanas uzlabošanu⁽²⁾ Padomei būtu jānodrošina dalībvalstis gan pašu, gan arī Kopienas interesēs sastādīt tabulas, kas pēc iespējas labāk rādītu saistību starp šo direktīvu un tās transponēšanas pasākumiem, kā arī darīt tās pieejamas sabiedrībai.
- (23) Pasākumi, kas nepieciešami šīs direktīvas ieviešanai, būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību⁽³⁾.
- (24) Tā kā šīs direktīvas mērķus — proti, vides aizsardzību un iekšējā tirgus darbības atbilstīgu nodrošināšanu — pietiekamā kvalitātē nevar sasniegt atsevišķas dalībvalstis un tādēļ minētās rīcības mēroga vai seku dēļ šos mērķus labāk var sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var noteikt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kā izklāstīts Līguma 5. pantā. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai.

⁽¹⁾ OV L 257, 10.10.1996., 26. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1882/2003.

⁽²⁾ OV C 321, 31.12.2003., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

- (25) Šo direktīvu piemēro, neskarot Kopienas tiesību aktus par drošības, kvalitātes un veselības prasībām un Kopienas konkrētos tiesību aktus par atkritumu apstrādi, jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/53/EK (2000. gada 18. septembris) par nolietotiem transportlīdzekļiem ⁽¹⁾ un Direktīvu 2002/96/EK.
- (26) Attiecībā uz ražotāja atbildību, bateriju un akumulatoru, un citu baterijas vai akumulatorus saturošu preču ražotāji ir atbildīgi par to atkritumu apsaimniekošanu, kas rodas no viņu tirgū laistām baterijām un akumulatoriem. Nepieciešama elastīga pieeja, lai finansēšanas shēmās atspoguļotu atšķirīgos valstu apstākļus un ņemtu vērā esošās finanšu shēmas, īpaši tās, kas noteiktas saskaņā ar Direktīvām 2000/53/EK un 2002/96/EK, vienlaikus nepieļaujot dubultu maksu iekasēšanu.
- (27) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/95/EK (2003. gada 27. janvāris) par dažu bīstamu vielu izmantošanas ierobežošanu elektriskās un elektroniskās iekārtās ⁽²⁾ nepiemēro baterijām un akumulatoriem, kas izmantoti elektriskajās un elektroniskajās iekārtās.
- (28) Automobiļos vai motociklos un rūpniecībā izmantojamam baterijām un akumulatoriem, ko izmanto transportlīdzekļos, būtu jāatbilst Direktīvas 2000/53/EK prasībām, jo īpaši tās 4. pantam. Tādējādi aizliegta kadmija izmantošana rūpnieciskajās baterijās un akumulatoros elektriskajiem transportlīdzekļiem, ja vien uz tiem neattiecas minētās direktīvas II pielikuma atbrīvojumi,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Temats

Šī direktīva ievieš:

- 1) Noteikumus bateriju un akumulatoru laišanai tirgū; un
- 2) īpašus noteikumus bateriju un akumulatoru atkritumu savākšanai, apstrādei, pārstrādei un apglabāšanai, lai papildinātu attiecīgus Kopienas tiesību aktus par atkritumiem.

2. pants

Darbības joma

1. Šī direktīva attiecas uz visu tipu baterijām un akumulatoriem, neatkarīgi no to formas, ietilpības, svara, tajos izmanto-

⁽¹⁾ OV L 269, 21.10.2000., 34. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Komisijas Lēmumu 2002/525/EK (OV L 170, 29.6.2002., 81. lpp.).

⁽²⁾ OV L 37, 13.2.2003., 19. lpp.

tiem materiāliem vai to lietojuma. To piemēro, neskarot Direktīvas 2000/53/EK un 2002/96/EK.

2. Šī direktīva neattiecas uz baterijām un akumulatoriem, ko izmanto:

- a) iekārtās, kas saistītas ar dalībvalstu būtisko drošības interešu aizsardzību, ieročos, municijā un militārajā aprīkojumā, izņemot ražojumus, kas nav īpaši paredzēti militāriem nolūkiem;
- b) iekārtās, kas paredzētas sūtīšanai kosmosā.

3. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā ir izmantotas šādas definīcijas:

- 1) "baterija" vai "akumulators" ir tiešā ķīmiskas enerģijas pārveidē ģenerētas elektroenerģijas avots, kas sastāv no viena vai vairākiem primāriem (atkārtoti neuzlādējamiem) baterijas elementiem vai sekundāriem (atkārtoti uzlādējamiem) baterijas elementiem;
- 2) "bateriju pakete" ir kopā savienotu bateriju vai akumulatoru komplekss, un/vai ietverts kādā ārējā apvalkā, veidojot vienotu bloku, ko tiešajiem lietotājiem nav paredzēts sadalīt vai atvērt;
- 3) "pārnēsājama baterija vai akumulators" ir jebkura baterija vai akumulators, kas:
 - a) aizplombēta, un
 - b) ko var pārnēsāt rokās, un
 - c) kas nav nedz rūpniecībā izmantojama baterija vai akumulators, nedz automobiļos vai motociklos izmantojama baterija vai akumulators;
- 4) "podziņelementi" ir mazas, apaļas pārnēsājamas baterijas vai akumulatori, kuru diametrs ir lielāks par augstumu un kurus izmanto īpašiem nolūkiem, piemēram, dzirdes aparātos, rokas pulksteņos, mazās pārnēsājamās ierīcēs un kā energoavotus datu saglabāšanai;
- 5) "automobiļos vai motociklos izmantojama baterija vai akumulators" ir baterija vai akumulators, ko izmanto, lai darbinātu automobiļa vai motocikla starteri, apgaismes shēmu vai aizdedzi;

- 6) "rūpniecībā izmantojama baterija vai akumulators" ir jebkura baterija vai akumulators, kas izstrādāts tikai rūpnieciskam vai profesionālam lietojumam vai ko lieto jebkura tipa elektriskos transportlīdzekļos;
- 7) "baterijas vai akumulatora atkritums" ir jebkura baterija vai akumulators, kas ir atkritums Direktīvas 75/442/EEK 1. panta a) apakšpunkta nozīmē;
- 8) "pārstrāde" ir atkritumu materiālu atkārtota pārstrāde ražošanas procesā tādiem mērķiem, kam tie sākotnēji bijuši paredzēti, vai arī citiem mērķiem, kas nav enerģijas reģenerācija;
- 9) "apglabāšana" ir jebkuras attiecīgas darbības, kas paredzētas Direktīvas 75/442/EEK II pielikuma A daļā;
- 10) "apstrāde" ir visas darbības, ko veic ar bateriju un akumulatoru atkritumiem, kad tie ir nodoti uzņēmumam, lai tos šķīrotu, sagatavotu pārstrādei vai sagatavotu apglabāšanai;
- 11) "ierīce" ir jebkura Direktīvā 2002/96/EK definēta elektriska vai elektroniska iekārta, ko pilnībā vai daļēji baro baterijas vai akumulatori, vai ko tie var barot;
- 12) "ražotājs" ir jebkura persona kādā dalībvalstī, kura, neatkarīgi no izmantotiem pārdošanas paņēmieniem, tostarp, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 97/7/EK (1997. gada 20. maijs) par patērētāju aizsardzību saistībā ar distancē līgumiem⁽¹⁾, izmantojot arī tālsakarus, tās dalībvalsts teritorijā pirmo reizi laiž tirgū baterijas vai akumulatorus, arī tādus, ko iestrādā ierīcēs vai transportlīdzekļos, saskaņā ar savu profesionālo darbību;
- 13) "izplatītājs" ir jebkura persona, kas baterijas un akumulatorus piegādā tiešajiem lietotājiem saskaņā ar savu profesionālo darbību;
- 14) "laist tirgū" ir par maksu vai bez maksas piegādāt vai darīt pieejamu trešai pusei Kopienā, un pie tā pieder imports Kopienas muitas teritorijā;
- 15) "uzņēmēji" ir ražotāji, izplatītāji, savācēji, pārstrādātāji un citu apstrādes procesu veicēji;
- 16) "bezvada elektriskais instruments" ir jebkura rokā turama ierīce, ko baro baterija vai akumulators un kas domāta tehniskai apkopei, būvdarbiem vai dārzkopībai.

⁽¹⁾ OV L 144, 4.6.1997., 19. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2002/65/EK (OV L 271, 9.10.2002., 16. lpp.).

4. pants

Aizliegumi

1. Neskarot Direktīvu 2000/53/EK, dalībvalstis aizliedz laist tirgū:
- a) visas ierīcēs iestrādātas vai neiestrādātas baterijas vai akumulatorus, kuru svarā ir vairāk nekā 0,0005 % dzīvsudraba; un
- b) visas pārnēsājamas, tostarp arī ierīcēs iestrādātas, baterijas vai akumulatorus, kuru svarā ir vairāk nekā 0,002 % kadmija.
2. Šā panta 1. punkta a) apakšpunktā ietvertais aizliegums neattiecas uz podziņelementiem, kuru svarā nav vairāk kā 2 % dzīvsudraba.
3. Šā panta 1. punkta b) apakšpunktā ietvertais aizliegums neattiecas uz pārnēsājamām baterijām un akumulatoriem, kas domāti lietojumam:
- a) avārijas un trauksmes signalizācijas shēmās, arī avārijas apgaismes shēmās;
- b) medicīnas iekārtās; vai
- c) bezvada elektriskajos instrumentos.
4. Komisija pārskata 3. punkta c) apakšpunktā minēto izņēmumu un līdz ... (*) Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz ziņojumu, vajadzības gadījumā ar attiecīgiem priekšlikumiem, lai aizliegtu kadmiju baterijās un akumulatoros.

5. pants

Laišana tirgū

1. Dalībvalstis šajā direktīvā aplūkoto iemeslu dēļ nekavē, neaizliedz vai neierobežo to teritorijās laist tirgū baterijas un akumulatorus, kas atbilst šīs direktīvas prasībām.
2. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka baterijas un akumulatorus, kas neatbilst šīs direktīvas prasībām, tirgū nelaiž vai atsauc no tā.

6. pants

Galvenais mērķis

Dalībvalstis tiecas palielināt bateriju un akumulatoru atkritumu dalītu vākšanu, ņemot vērā transporta ietekmi uz vidi, un cenšas, lai pēc iespējas mazāk bateriju un akumulatoru apglabātu kā nešķīrotus sadzīves atkritumus.

(*) Četrus gadus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.

7. pants

Savākšanas shēmas

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka pārnēsājamu bateriju un akumulatoru atkritumu savākšanai darbojas piemērotas shēmas. Shēmas:

- a) ļauj tiešajiem lietotājiem izmest pārnēsājamu bateriju vai akumulatoru atkritumus pieejamā savākšanas punktā tuvā apkārtnē, ņemot vērā iedzīvotāju blīvumu;
- b) neprasa no tiešajiem lietotājiem maksājumus, izmetot pārnēsājamu bateriju vai akumulatoru atkritumus, nedz arī uzliek pienākumu pirkt jaunu bateriju vai akumulatoru;
- c) var izmantot saistībā ar Direktīvas 2002/96/EK 5. panta 2. punktā minētajām shēmām.

Direktīvas 75/442/EEK 10. pants neattiecas uz savākšanas punktiem, kas izveidoti, ievērojot šā punkta a) apakšpunktu.

2. Ar nosacījumu, ka shēmas atbilst 1. punktā uzskaitītajiem kritērijiem, dalībvalstis var:

- a) prasīt, lai tādas shēmas izveido ražotāji;
- b) prasīt, lai citi uzņēmēji piedalītos tādās shēmās;
- c) uzturēt spēkā esošās shēmas.

3. Dalībvalstis nodrošina to, ka rūpniecībā izmantojamu bateriju un akumulatoru ražotāji vai trešās personas, kas darbojas no vārdā, neatsakās pieņemt atpakaļ no tiešajiem lietotājiem rūpniecībā izmantojamās baterijas un akumulatorus, neatkarīgi no to ķīmiskā sastāva un izcelsmes. Neatkarīgas trešās puses arī var savākt rūpniecībā izmantojamās baterijas un akumulatorus.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka automobiļos vai motociklos izmantojamu bateriju un akumulatoru ražotāji vai trešās personas izveido shēmas automobiļos vai motociklos izmantojamu bateriju un akumulatoru atkritumu savākšanai no tiešajiem lietotājiem vai no pieejama savākšanas punkta viņu apkārtnē, ja savākšana nenotiek saskaņā ar Direktīvas 2000/53/EK 5. panta 1. punktā minētajām shēmām. Shēmās automobiļos vai motociklos izmantojamu bateriju un akumulatoru savākšanai no privātiem, nekomerciāliem transportlīdzekļiem tiešajiem lietotājiem neparedz nekādus maksājumus, izmetot bateriju vai akumulatoru atkritumus, kā arī neuzliek pienākumu pirkt jaunu bateriju vai akumulatoru.

8. pants

Ekonomikas instrumenti

Dalībvalstis var izmantot ekonomikas instrumentus, lai veicinātu bateriju un akumulatoru atkritumu savākšanu vai lai veicinātu tādu bateriju un akumulatoru lietojumu, kurās ir mazāk piesārņotāji, piemēram, pieņemot dažādas nodokļu likmes vai depozītu shēmas. Ja dalībvalstis tā rīkojas, tās dara Komisijai zināmus pasākumus, kas attiecas uz tādu līdzekļu ieviešanu.

9. pants

Savākšanas mērķlielumi

1. Šajā pantā "savākšanas norma" konkrētai dalībvalstij konkrētā kalendāra gadā ir procenti, ko iegūst, dalot saskaņā ar 7. panta 1. punktu tajā kalendārā gadā savāktu pārnēsājamo bateriju un akumulatoru atkritumu svaru ar vidējo tajā gadā un divos iepriekšējos gados tiešajiem lietotājiem pārdoto pārnēsājamo bateriju un akumulatoru svaru. Dalībvalstis savākšanas normu pirmo reizi aprēķina attiecībā uz sesto pilno kalendāra gadu pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.

Neskarot Direktīvu 2002/96/EK, dati par gadā savāktu bateriju un akumulatoru apjomu un noieta dati ietver datus par ierīcēs iestrādātām baterijām un akumulatoriem.

2. Dalībvalstis panāk šādas minimālās savākšanas normas:

- a) 25 %, ... (*);
- b) 45 %, ... (**).

3. Dalībvalstis ik gadu pārrauga savākšanas normas saskaņā ar I pielikumā izklāstīto modeli. Neskarot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2150/2002 (2002. gada 25. novembris) par statistiku attiecībā uz atkritumiem⁽¹⁾, dalībvalstis pārsūta Komisijai ziņojumus sešos mēnešos pēc attiecīgā kalendāra gada. Ziņojumos uzrāda, kā tās ieguvušas savākšanas normas aprēķināšanai vajadzīgos datus.

4. Saskaņā ar 21. panta 2. punktā minēto procedūru:

- a) var izstrādāt pārejas pasākumus, lai cīnītos pret tādām grūtībām, ar ko sastopas dalībvalstis, izpildot 2. punkta prasības, kuras radušās īpašu iekšējo apstākļu dēļ;

(*) Sešus gadus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.

(**) Desmit gadus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.

(1) OV L 332, 9.12.2002., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 783/2005 (OV L 131, 25.5.2005., 38. lpp.).

b) izstrādā vienotu metodoloģiju, lai ... (*) aprēķinātu, cik daudz pārnēsājamo bateriju un akumulatoru gadā pārdod tiešajiem lietotājiem.

10. pants

Apstrāde un pārstrāde

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka vēlākais ... (**):
 - a) ražotāji vai trešās personas izstrādā shēmas, izmantojot labākos pieejamos paņēmienus, lai varētu apstrādāt un pārstrādāt bateriju un akumulatoru atkritumus; un
 - b) visas identificējamas baterijas un akumulatorus, kas savākti saskaņā ar 7. pantu, apstrādā un pārstrādā, izmantojot tādas shēmas.

Tomēr dalībvalstis saskaņā ar Līgumu var atkritumu poligonos vai pazemes glabātavās apglabāt savāktās pārnēsājamās baterijas un akumulatorus, kuros ir kadmījs, dzīvsudrabs vai svins, īstenojot stratēģiju, kas paredz izskaust smagos metālus, vai arī, ja nav pietiekama tiešo lietotāju tirgus. Dalībvalstis Komisijai dara zināmus paredzētos pasākumus saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 98/34/EK (1998. gada 22. jūnijs), ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu jomā ⁽¹⁾.

2. Apstrāde atbilst III pielikuma A daļā izklāstītajām minimālajām prasībām.
3. Pārstrādes procesi vēlākais ... (***) atbilst pārstrādes mērķlielumiem un ar tiem saistītajiem noteikumiem, kas izklāstīti III pielikuma B daļā.
4. Dalībvalstis ziņo par katrā attiecīgajā kalendāra gadā sasniegtajiem pārstrādes līmeņiem un par to, vai ir bijuši sasniegti III pielikuma B daļā minētie mērķlielumi. Tās iesniedz informāciju Komisijai sešos mēnešos pēc attiecīgā kalendāra gada beigām.
5. III pielikumu var pielāgot vai papildināt, lai ņemtu vērā tehnikas vai zinātnes progresu saskaņā ar 21. panta 2. punktā minēto procedūru. Jo īpaši:
 - a) sīki izstrādātus noteikumus par pārstrādes mērķlielumu aprēķiniem pievieno vēlākais ... (****); un
 - b) minimālos pārstrādes mērķlielumus regulāri novērtē un piemēro labākajiem pieejamiem paņēmieniem, ņemot vērā 1. punkta otrā daļā minēto notikumu attīstību.

(*) Vienu gadu pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.

(**) Trīs gadus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.

(1) OV L 204, 21.7.1998., 37. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

(****) Piecus gadus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.

(*****) 42 mēnešus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.

6. Pirms ierosināt kādu III pielikuma grozījumu, Komisija apspriežas ar attiecīgām ieinteresētām personām, jo īpaši ražotājiem, savācējiem, pārstrādātājiem, apstrādes darbu veicējiem, vides aizsardzības organizācijām, patērētāju organizācijām un darbinieku apvienībām. Tā informē 21. panta 1. punktā minēto komiteju par minētās apspriedes iznākumu.

11. pants

Apglabāšana

Dalībvalstis aizliedz atkritumu poligonos vai sadedzinot apglabāt rūpniecībā un automobiļos vai motociklos izmantotajam bateriju un akumulatoru atkritumus. Tomēr visu saskaņā ar 10. panta 1. punktu gan apstrādātu, gan pārstrādātu bateriju un akumulatoru atliekas var apglabāt atkritumu poligonos vai sadedzinot.

12. pants

Eksports

1. Apstrādi un pārstrādi var veikt ārpus attiecīgās dalībvalsts vai ārpus Kopienas ar noteikumu, ka bateriju un akumulatoru atkritumus sūta, ievērojot Padomes Regulu (EEK) Nr. 259/93 (1993. gada 1. februāris) par uzraudzību un kontroli attiecībā uz atkritumu pārvadājumiem Eiropas Kopienā, ievēšanu tajā un izvešanu no tās ⁽²⁾.
2. Bateriju un akumulatoru atkritumus, ko no Kopienas eksportē saskaņā ar Padomes Regulu (EEK) Nr. 259/93, Padomes Regulu (EK) Nr. 1420/1999 (1999. gada 29. aprīlis), ar kuru nosaka kopējus noteikumus un procedūras, kas piemērojamas dažu atkritumu veidu sūtīšanai uz dažām valstīm, kuras nav ESAO valstis ⁽³⁾ un Komisijas Regula (EK) Nr. 1547/1999 (1999. gada 12. jūlijs), ar kuru atbilstīgi Padomes Regulai (EEK) Nr. 259/93 nosaka kontroles procedūras, kas piemērojamas konkrētu atkritumu veidu sūtīšanai uz valstīm, uz kurām neattiecas ESAO Lēmums C(92)39 *final* ⁽⁴⁾, tikai tad ietver šīs direktīvas III pielikumā izklāstīto saistību un mērķu īstenojumā, ja ir skaidras liecības par to, ka pārstrādes operācija notikusi apstākļos, kas kopumā ir līdzvērtīgi šīs direktīvas prasībām.
3. Saskaņā ar 21. panta 2. punktā minēto procedūru izstrādā sīki izstrādātus noteikumus šā panta īstenošanai.

(2) OV L 30, 6.2.1993., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 2557/2001 (OV L 349, 31.12.2001., 1. lpp.).

(3) OV L 166, 1.7.1999., 6. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 105/2005 (OV L 20, 22.1.2005., 9. lpp.).

(4) OV L 185, 17.7.1999., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 105/2005.

13. pants

Finansējums

1. Dalībvalstis nodrošina, ka ražotāji vai trešās personas, kas darbojas viņu vārdā, finansē visas tūrās izmaksas, ko rada:

a) visu saskaņā ar 7. panta 1. un 2. punktu savāktu pārnēsājamo bateriju un akumulatoru atkritumu savākšana, apstrāde un pārstrāde; un

b) visu saskaņā ar 7. panta 3. un 4. punktu savāktu rūpniecībā un automobiļos vai motociklos izmantojamo bateriju un akumulatoru atkritumu savākšana, apstrāde un pārstrāde.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka 1. punkta īstenošanā pilnībā izvairās divas reizes iekasēt maksu no ražotājiem, ja baterijas vai akumulatori ir savākti saskaņā ar shēmām, kas izveidotas saskaņā ar Direktīvu 2000/53/EK vai Direktīvu 2002/96/EK.

3. Tiešajiem lietotājiem atsevišķi neuzrāda savākšanas, apstrādes un pārstrādes izmaksas, kad viņiem pārdod jaunas pārnēsājamas baterijas un akumulatorus.

4. Rūpniecībā un automobiļos vai motociklos izmantojamu bateriju un akumulatoru ražotāji var slēgt nolīgumus, kas paredz citus finansējuma pasākumus nekā ties, kas minēti 1. punktā.

14. pants

Reģistrācija

Dalībvalstis nodrošina, ka visus ražotājus reģistrē.

15. pants

Sīkražotāji

De minimis noteikumus 13. panta 1. punkta un 14. panta piemērošanai vajadzības gadījumā pieņem saskaņā ar 21. panta 2. punktā minēto procedūru vēlākais ... (*).

16. pants

Dalība

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka visi uzņēmēji un visas kompetentās valsts iestādes var piedalīties 7. un 10. pantā minētajās savākšanas, apstrādes un pārstrādes shēmās.

(*) 42 mēnešus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.

2. Tādas shēmas attiecas arī uz ražojumiem, ko ar nediskriminatīviem nosacījumiem importē no trešām valstīm, un tās ir izstrādātas tā, lai neliktu šķēršļus tirdzniecībai vai netraucētu konkurenci.

17. pants

Informācija tiešajiem lietotājiem

1. Dalībvalstis nodrošina, jo īpaši, izmantojot informācijas kampaņas, tiešo lietotāju pilnīgu informētību par:

a) baterijās un akumulatoros izmantoto vielu iespējamo ietekmi uz vidi un cilvēku veselību;

b) to, ka bateriju un akumulatoru atkritumus vēlams neizmest kā nešķirotus sadzīves atkritumus, bet piedalīties to atsevišķā savākšanā, lai veicinātu apstrādi un pārstrādi;

c) viņiem pieejamām savākšanas un pārstrādes shēmām;

d) viņu nozīmi bateriju un akumulatoru atkritumu pārstrādes veicināšanā;

e) to, ko nozīmē simbols — II pielikumā parādītā pārsvītrotā atkritumu urna uz ritentiņiem — un ķīmijas simboli — Hg, Cd un Pb.

2. Dalībvalstis var prasīt, lai uzņēmēji daļēji vai pilnībā sniegtu 1. punktā minēto informāciju.

18. pants

Marķējums

1. Dalībvalstis nodrošina, ka visas baterijas, akumulatori un bateriju paketes ir pienācīgi marķētas ar II pielikumā parādīto simbolu.

2. Baterijas, akumulatorus un podziņelementus ar vairāk nekā 0,0005 % dzīvsudraba, vairāk nekā 0,002 % kadmija vai vairāk nekā 0,004 % svina marķē ar attiecīgā metāla ķīmisko simbolu: Hg, Cd vai Pb. Zem II pielikumā uzrādītā simbola iespējš simbolu, kas rāda smago metālu klātbūtni, un tas aizņem vismaz vienu ceturto daļu no II pielikuma simbola platības.

3. II pielikumā uzrādītais simbols aizņem vismaz 3 % no baterijas, akumulatora vai bateriju paketes lielākās malas virsmas, līdz pat 5 x 5 cm. Cilindriskiem elementiem simbols aizņem vismaz 1,5 % no baterijas vai akumulatora ārējās virsmas, līdz pat 5 x 5 cm.

4. Ja baterija, akumulators vai bateriju pakete ir tik maza, ka simbols būtu mazāks par 0,5 x 0,5 cm, baterija, akumulators vai bateriju pakete nav jāmarķē, bet uz iepakojuma iespējš vismaz 1 x 1 cm lielu simbolu.

5. Simbolus iespējš saredzami, salasāmi un neizdzēšami.

6. Izņēmumus no šajā pantā izklāstītajām marķējuma prasībām var piešķirt saskaņā ar 21. panta 2. punktā minēto procedūru.

19. pants

Valstu ziņojumi par īstenošanu

1. Reizi trijos gados dalībvalstis nosūta Komisijai ziņojumu par šīs direktīvas īstenošanu. Tomēr pirmais ziņojums attiecas uz laikposmu līdz ... (*).

2. Ziņojumus sastāda, balstoties uz anketu vai īsu satura izklāstu, kas izstrādāti saskaņā ar 21. panta 2. punktā minēto procedūru. Anketu vai īsu satura izklāstu dalībvalstīm nosūta sešus mēnešus pirms sākas pirmais posms, par ko jāsapatavo ziņojums.

3. Dalībvalstis arī ziņo par visiem pasākumiem, ko tās veic, atbalstot darbības, kas iespaido bateriju un akumulatoru ietekmi uz vidi, jo īpaši:

a) darbības, tostarp ražotāju veiktus brīvprātīgus pasākumus, samazinot smago metālu un citu bīstamu vielu daudzumu baterijās un akumulatoros;

b) jaunus pārstrādes un apstrādes paņēmienus;

c) uzņēmēju dalību vides vadības shēmās;

d) pētniecību šajās jomās; un

e) pasākumus, ko veic, lai veicinātu atkritumu rašanās novēršanu.

4. Ziņojumu iesniedz Komisijai vēlākais deviņus mēnešus pēc attiecīgā triju gadu posma beigām vai, pirmā ziņojuma gadījumā, vēlākais ... (**).

(*) Sešus gadus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.

(**) 81 mēnešus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.

5. Komisija publicē ziņojumu par šīs direktīvas īstenošanu un šīs direktīvas ietekmi uz vidi un iekšējā tirgus darbību, vēlākais deviņus mēnešus pēc tam, kad no dalībvalstīm saņemti ziņojumi saskaņā ar 4. punktu.

20. pants

Pārskatīšana

1. Komisija pārskata šīs direktīvas īstenošanu un šīs direktīvas ietekmi uz vidi un iekšējā tirgus darbību, kad tā no dalībvalstīm otro reizi saņemusi ziņojumus saskaņā ar 19. panta 4. punktu.

2. Otrajā ziņojumā, ko Komisija publicē saskaņā ar 19. panta 5. punktu, ietver šādu šīs direktīvas aspektu vērtējumu:

a) par to, cik piemēroti ir turpmāki apdraudējuma regulācijas pasākumi baterijām un akumulatoriem, kuri satur smagos metālus;

b) par to, cik piemēroti ir 9. panta 2. punktā izklāstītie minimālie visu pārnēsājamo bateriju un akumulatoru atkritumu savākšanas mērķlielumi, un kādas ir iespējas ieviest turpmākus mērķlielumus vēlākiem gadiem, ņemot vērā tehnikas progresu un dalībvalstu gūto praktisko pieredzi;

c) par to, cik piemērotas ir III pielikuma B daļā izklāstītas minimālās pārstrādes prasības, ņemot vērā ņemot vērā dalībvalstu sniegto informāciju, tehnikas progresu un dalībvalstu gūto praktisko pieredzi.

3. Vajadzības gadījumā ziņojumam pievieno priekšlikumus pārskatīt attiecīgus šīs direktīvas noteikumus.

21. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz Komiteja, kas izveidota saskaņā ar Padomes Direktīvas 75/442/EEK 18. pantu.

2. Ja dod atsauci uz šo pantu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā minētā lēmuma 8. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais termiņš ir trīs mēneši.

3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

22. pants

Sankcijas

Dalībvalstis izstrādā noteikumus par sankcijām, ko piemēro par to attiecīgas valsts noteikumu pārkāpumiem, kuri pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to izpildi. Paredzētajām sankcijām jābūt efektīvām, samērīgām un preventīvām. Dalībvalstis vēlākais ... (*) dara zināmus šos pasākumus Komisijai un tūlīt informē to par visiem turpmākiem šo pasākumu grozījumiem.

23. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvi un administratīvi akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības vēlākais līdz ... (*).

Kad dalībvalstis pieņem šos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī tādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka to, kā izdarāma šāda atauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus visus spēkā esošos normatīvos un administratīvos aktus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

24. pants

Brīvprātīgi nolīgumi

1. Ar noteikumu, ka dalībvalstis sasniedz šajā direktīvā izklāstītos mērķus, tās 7., 12. un 17. pantā izklāstītos noteikumus var transponēt, izmantojot attiecīgu kompetentu iestāžu un uzņēmēju nolīgumus. Minētie nolīgumi atbilst šādām prasībām:

- a) tie ir ieviešami;
- b) tajos jābūt norādītiem mērķiem līdz ar attiecīgiem termiņiem;
- c) tie jāpublicē attiecīgās valsts oficiālā izdevumā vai citā sabiedrībai tikpat pieejamā oficiālā dokumentā un jānosūta Komisijai.

2. Sasniegtie rezultāti ir regulāri jāpārbauda, par tiem jāziņo kompetentām iestādēm un Komisijai, un tie jā dara zināmi atklātībai saskaņā ar nolīgumā izklāstītajiem nosacījumiem.

3. Kompetentās iestādes nodrošina saskaņā ar nolīgumu gūto panākumu pārbaudi.

4. Nolīgumu neievērošanas gadījumos dalībvalstis ar normatīviem vai administratīviem pasākumiem īsteno attiecīgos šīs direktīvas noteikumus.

25. pants

Atcelšana

No ... (*) Direktīva 91/157/EEK ir atcelta.

Atsauces uz Direktīvu 91/157/EEK uztver kā atsauces uz šo direktīvu.

26. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

27. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

Eiropas Parlamenta vārdā
priekšsēdētājs

...

Padomes vārdā
priekšsēdētājs

...

(*) 24 mēnešus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā

I PIELIKUMS

DIREKTĪVAS 9. PANTĀ MINĒTO SAVĀKŠANAS MĒRĶLIELUMU IEVĒROŠANAS PĀRRAUDZĪBA

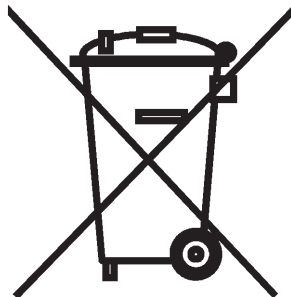
Gads	Datu vākšana		Aprēķināšana	Ziņošanas pienākums
X (*) +1	-			
X + 2	Noiets 2. gadā (S2)	-	-	
X + 3	Noiets 3. gadā (S3)	-	-	
X + 4	Noiets 4. gadā (S4)	4. gadā savāktais apjoms (C4)	Savākšanas norma (CR4) = $3 \cdot C4 / (S2 + S3 + S4)$ (Mērķlielums 25 %.)	
X + 5	Noiets 5. gadā (S5)	5. gadā savāktais apjoms (C5)	Savākšanas norma (CR5) = $3 \cdot C5 / (S3 + S4 + S5)$	CR4
X + 6	Noiets 6. gadā (S6)	6. gadā savāktais apjoms (C6)	Savākšanas norma (CR6) = $3 \cdot C6 / (S4 + S5 + S6)$	CR5
X + 7	Noiets 7. gadā (S7)	7. gadā savāktais apjoms (C7)	Savākšanas norma (CR7) = $3 \cdot C7 / (S5 + S6 + S7)$	CR6
X + 8	Noiets 8. gadā (S8)	8. gadā savāktais apjoms (C8)	Savākšanas norma (CR8) = $3 \cdot C8 / (S6 + S7 + S8)$ (Mērķlielums 45 %.)	CR7
X + 9	Noiets 9. gadā (S9)	9. gadā savāktais apjoms (C9)	Savākšanas norma (CR9) = $3 \cdot C9 / (S7 + S8 + S9)$	CR8
X + 10	Noiets 10. gadā (S10)	10. gadā savāktais apjoms (C10)	Savākšanas norma (CR10) = $3 \cdot C10 / (S8 + S9 + S10)$	CR9
X + 11	Utt.	Utt.	Utt.	CR10
Utt.				

(*) X gads ir tas gads, kurā ir 23. pantā minētā diena.

II PIELIKUMS

SIMBOLI, KAS APZĪMĒ DALĪTI SAVĀCAMAS BATERIJAS, AKUMULATORUS UN BATERIJU PAKETES

Simbols, kas norāda "dalīta vākšana", visām baterijām un akumulatoriem ir šē parādītais nosvītrotais atkritumu konteiners uz riteņiem.

—

III PIELIKUMS

SĪKĀK IZSTRĀDĀTAS PRASĪBAS APSTRĀDEI UN PĀRSTRĀDEI

A DAĻA: APSTRĀDE

1. Apstrāde minimāli ietver atbrīvošanu no visiem šķidrumiem un skābēm.
2. Visa apstrāde un glabāšana, arī pagaidu glabāšana apstrādes uzņēmumos notiek vietās ar šķidrumsnecaurlaidīgu virsmu un piemērotu pārsegu, kas aizsargā pret atmosfēras iedarbību, vai piemērotos konteineros.

B DAĻA: PĀRSTRĀDE

3. Pārstrādes procesi sasniedz šādus minimālos pārstrādes mērķlielumus:
 - a) pārstrādāt 65 % svina un skābes bateriju un akumulatoru, rēķinot pēc vidējā svara, ietverot svina pārstrādi līdz augstākajai pakāpei, kas ir tehniski iespējama, izvairoties no pārmērīgām izmaksām;
 - b) pārstrādāt 75 % niķeļa un kadmija bateriju un akumulatoru, rēķinot pēc vidējā svara, ietverot kadmija pārstrādi līdz augstākajai pakāpei, kas ir tehniski iespējama, izvairoties no pārmērīgām izmaksām; un
 - c) pārstrādāt 50 % citu bateriju un akumulatoru atkritumu, rēķinot pēc vidējā svara.
-

PAZIŅOJUMS PAR PADOMES APSVĒRUMIEM

I IEVADS

Komisija 2003. gada novembrī ir pieņēmusi priekšlikumu ⁽¹⁾ jaunai direktīvai par baterijām un akumulatoriem.

Eiropas Parlaments 2004. gada aprīlī ir pieņēmis atzinumu pirmā lasījumā.

Reģionu komiteja pieņēmusi atzinumu 2004. gada aprīlī. ⁽²⁾ Ekonomikas un sociālo lietu komiteja pieņēmusi atzinumu 2004. gada maijā. ⁽³⁾

Padome 2005. gada 18. jūlijā ir pieņēmusi kopēju nostāju.

II MĒRĶIS

Saskaņā ar 8. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 22. jūlija Lēmumā Nr. 1600/2002/EK, ar ko nosaka Sesto Kopienas vides rīcības programmu ⁽⁴⁾, ierosinātās direktīvas mērķis ir:

- ierobežot bateriju un akumulatoru atkritumu apglabāšanu;
- samazināt kaitīgu bateriju un akumulatoru ražošanas apjomu; un
- celt bateriju un akumulatoru atkritumu savākšanas un pārstrādes līmeni.

III KOPEJĀS NOSTĀJAS ANALĪZE

1. Vispārīgi noteikumi

Kopējā nostājā tieši, daļēji vai pēc būtības ir iekļauta lielākā daļa grozījumu, ko Eiropas Parlaments pieņēmis pirmā lasījumā. Tajā iekļauti arī Komisijas sākotnējā priekšlikuma grozījumi, kas pastiprina pašreizējos ierobežojumus baterijās un akumulatoros izmantot smagos metālus, paredzot pārskatīt vajadzību pastiprināt šos ierobežojumus, atceļot prasību kontrolēt cietos sadzīves atkritumus, un savākšanas mērķlielumus balstīt iepriekšējos noieta datos.

Tomēr tā neatspoguļo vairākus grozījumus, jo Padome vienojās ar Komisiju, ka tie nav vajadzīgi un/vai vēlami. Padome ar Komisiju ir vienprātīgi par to, ka:

- 9. grozījums nav pieņemams, jo tas ir pretrunā Direktīvai 2002/96/EK par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem ("WEEE direktīva");
- 2., 6., 18., 19., 41., 54., 63. un 65. grozījums nav vajadzīgs, tas varētu radīt neskaidrības vai būt grūti īstenojams;
- 39., 45., 77., 92. un 101. grozījums nav realizējams;
- 32. un 55. grozījums attiecas uz jautājumiem, ko nevajadzētu reglamentēt Kopienas līmenī (izvietošanas sistēmas un informācijas kampaņu finansēšana);
- 25., 67. un 68. grozījums nav pieņemams, jo ar šo iecerēto direktīvu nevajadzētu mēģināt reglamentēt degvielas elementus.

Tāpat kopējā nostājā iekļautas arī vairākas pārmaiņas, kas nav ietvertas atzinumā, ko Eiropas Parlaments pieņēmis pirmajā lasījumā. Turpmākās iedaļās ir aplūkoti būtiskie grozījumi. Turklāt tekstā veikti redakcionāli grozījumi, lai padarītu to skaidrāku vai nodrošinātu direktīvas viengabalainību.

⁽¹⁾ OV C 96, 21.04.2004., 5. lpp.

⁽²⁾ OV C 121, 30.4.2004., 35. lpp.

⁽³⁾ OV C 117, 30.4.2004., 5. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 242, 10.9.2002, 1. lpp.

2. Temats, darbības joma un definīcijas (1., 2. un 3. pants)

Kopējā nostājā daļēji ir ņemts vērā Eiropas Parlamenta 7. un 8. grozījums, jo 4. apsvērumā ir dots līdzīgs **mērķu** izklāsts.

Kopumā 2. pants atbilst 10. grozījumam, jo tajā ir skaidroti ierosinātie izņēmumi attiecībā uz baterijām un akumulatoriem, ko izmanto militāriem nolūkiem, tāpat no direktīvas **darbības jomas** svītrojot baterijas un akumulatorus, ko izmanto iekārtās, kas paredzētas sūtīšanai visumā. Izņēmumi attiecībā uz militāriem nolūkiem izmantojamām baterijām un akumulatoriem ir formulēti tāpat kā Līguma 296. panta 1. punkta b) apakšpunktā.

Tāpat 2. pants nosaka, ka direktīva būtu jāpiemēro, neskarot Direktīvu 2000/53/EK par nolietotiem transportlīdzekļiem ("ELV direktīvu") un WEEE Direktīvu.

Definīcijas, kas ietvertas 3. pantā, pilnībā sakrīt ar 11., 12., 14., 16. un 21. grozījumu.

Tāpat kā 85. grozījumā, definīcijas kopējā nostājā cenšas nepārklāties ar triju bateriju un akumulatoru tipu definīcijām (pārnēsājamas, rūpniecībā izmantojamas un automašīnu vai motociklu baterijas vai akumulatori). To mērķis arī ir nodrošināt to, ka definīcijas kopīgi attiecas uz visām baterijām un akumulatoriem. Tomēr kopējā nostājā kā pamatkategorija lietota "pārnēsājamas baterijas un akumulatori", nevis "rūpniecībā izmantojamas baterijas un akumulatori". Tāpat definīcijas kopējā nostājā ir vienkāršotas, tajās nav doti piemēri pārnēsājamām un rūpniecībā izmantojamām baterijām un akumulatoriem. Toties plaši piemēru saraksti ir doti 8. un 9. apsvērumā. Tāpat kopējā nostājā ir skaidri noteikts, ka pārnēsājamām baterijām un akumulatoriem jābūt aizplombētiem.

"Ražotāja" definīcija daļēji sakrīt ar 20. grozījumu, jo tā attiecas uz visām baterijām un akumulatoriem, kas iestrādāti iekārtās. Padome ir vienkāršojusi definīcijas, lai nodrošinātu to, ka katrai kādas dalībvalstīs tirgū laistai baterijai ir attiecīgā valstī viegli noskaidrojams ražotājs. Tas ir vajadzīgs, lai nodrošinātu ražotāja atbildības principa efektivitāti.

Kopējā nostāja nesakrīt ar 22. grozījumu. Tajā nav ietverta "noslēgtas sistēmas" definīcija, jo šī koncepcija direktīvā vairs nav izmantota. Tomēr citi kopējās nostājas noteikumi attiecas uz jautājumu, kas ir grozījuma pamatā, jo tie paskaidro, ka arī neatkarīgas trešās puses var vākt baterijas un akumulatorus pārstrādei.

Salīdzinājumā ar Komisijas sākotnējo priekšlikumu, kopējā nostājā ir iekļautas trīs jaunas definīcijas, kas skaidro terminu "laist tirgū", "uzņēmējs" un "bezvadu instruments" nozīmi.

3. Smagie metāli (4. pants)

Kopējā nostāja daļēji sakrīt ar Eiropas Parlamenta 23. un 82. grozījumu, jo tajā — ar iespējamiem izņēmumiem — paredzēts **aizliegt kadmija lietojumu**, un aizliegumu pārskatīt, lai apsvērtu iespēju to attiecināt arī uz citām vielām. Tomēr sākumā kadmija aizliegums neattieksies uz bezvadu instrumentiem. Svina izmantošanai ierobežojumi nav paredzēti. Turklāt 4. pantā paredzētais īpašais pārskats attieksies vienīgi uz bezvadu instrumentiem, (lai gan 20. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzēts vēlāk pārskatīt to, vai vēlams turpmāk aizliegt vispār izmantot smagos metālus).

Tāpēc kopējā nostājā nav iekļautas **prasības** dalībvalstīm **kontrolēt** cietos sadzīves atkritumus. Tas atbilst 1. un 26. grozījumam.

4. Savākšana (6. līdz 9. pants un I pielikums)

Kopējās nostājas 6. pantā izklāstīts galvenais princips (cik vien iespējams atsevišķi savākt baterijas un akumulatorus, un pēc iespējas mazāk tos apglabāt). Tas aizstāj **noslēgtas sistēmas** koncepciju, kas bija ietverta Komisijas sākotnējā priekšlikumā. Tādējādi kopējā nostāja nesakrīt ar Eiropas Parlamenta veikto 27. grozījumu.

Kopējās nostājas 7. pantā ir precizētas obligātās prasības bateriju un akumulatoru **savākšanas sistēmām**, un dalībvalstu attieksmes elastībai, lai ņemtu vērā apstākļus konkrētā valstī un pasākumus, ko tajā jau veic. Tādējādi savākšanas punkti būs atbrīvoti no prasības nodrošināties ar atļaujām. Tas saskan ar mērķiem, kas ietverti 28., 108. un 30., 51, kā arī 109. grozījumā, taču nesaskan ar 29. un 47. grozījumu (jo īstajiem lietotājiem nevar piemērot prasību izmantot savākšanas iekārtas).

9. pantā ir noteikti **savākšanas mērķlielumi** un paredzētas vispārējas pilnvaras pārejas pasākumu noteikšanai, izmantojot komitejas procedūru. (Tā aizstāj samērā sarežģītos noteikumus attiecībā uz Komisijas sākotnējā priekšlikuma 14. pantā paredzētajiem savākšanas mērķlielumiem piemērojamām atkāpēm un pielāgojumiem). Tas daļēji sakrīt ar 34. līdz 37. grozījumu, kā arī ar 66. un 69. līdz 76. grozījuma mērķiem — tāda ziņā, ka savākšanas mērķlielumus nosaka, pamatojoties uz noieta datiem, un nav īpašu savākšanas mērķlielumu niķeļa un kadmija baterijām, turklāt atkāpju procedūra ir pārredzamāka.

Dalībvalstīm 4 gados pēc direktīvas transponēšanas būtu jāsasniedz savākšanas koeficients 25 % no noieta apjoma. 8 gados pēc transponēšanas savākšanas mērķlielums pieaugs līdz 45 %. Lai nodrošinātu vienādus apstākļus, izmantojot komitejas procedūru, būs jāizveido vienota noieta datu aprēķināšanas metodika. I pielikumā dotajā tabulā paskaidrots kas, kad un kā dalībvalstīm jāaprēķina.

5. Apstrāde, pārstrāde un apglabāšana (10. līdz 12. pants un III pielikums)

Kopējā nostājā apstrādes, pārstrādes un apglabāšanas noteikumi ir pārvietoti, konkrēti — sīki izstrādātās prasības un pārstrādes mērķlielumi ir pārcelti uz jaunu — III pielikumu. Tas ir piemērots risinājums, jo sīki izstrādātās prasības un mērķlielumus var grozīt, izmantojot komitejas procedūru, pamatojoties uz zinātnes un tehnikas sasniegumiem.

Darbības joma, terminoloģija un komitejas procedūras noteikumi, kas ietverti 10. pantā, visnotaļ saskan ar Eiropas Parlamenta izdarīto 43., 99. un 100. grozījumu. Kopējā nostāja tāpat daļēji saskan ar 38., 120., 40. un 95. grozījumu, jo apsvērumos ir skaidrots, ko nozīmē labākā pieejamā tehnoloģija, tāpat arī ietverti kopēji noteikumi par apstrādi un pārstrādi, kā arī III pielikumā ietverta prasība pārstrādājot pēc iespējas pilnīgāk, izvairoties no pārmērīgām izmaksām, atdalīt kadmiju un svini, cik vien tas tehniski iespējams.

Tāpat kopējā nostājā ir paskaidrots, ka aizliegums apglabāt automašīnās un motociklos, un rūpniecībā izmantojamo bateriju un akumulatoru atkritumus izgāztuvēs attiecas tikai uz baterijām, nevis to atlikumiem. Konkrētos apstākļos tajā ir pieļauts savāktās pārnēsājamās baterijas, kurās ir smagie metāli, apglabāt kā posmu stratēģijā, kas paredz pakāpeniski izskaust smagos metālus, vai arī, ja nav pietiekama īsto lietotāju tirgus, kas daļēji sakrīt ar 33. grozījumu. Tas samazina pārstrādes mērķlielumu baterijām, kas nav niķeļa un kadmija baterijas un akumulatori un svina un skābes baterijas un akumulatori, no 55 % līdz 50 %.

6. Finansējums (13. līdz 15. pants)

Kopējā nostāja tiecas skaidri noteikt bateriju ražotāja finansiālo atbildību. Tajā konkrēti noteikts, ka no ražotājiem, kas palīdz īstenot saskaņā ar ELV un WEEE direktīvu izveidotas sistēmas, nedrīkst iekasēt divkārtu maksu. Tiecoties izvairīties no dažādu sistēmu pārklāšanās, kopējai nostājai ir tāds pats mērķis kā Eiropas Parlamenta veiktajā 46. grozījumā. Tāpat tā sakrīt ar 44. un 112. grozījumu, jo skaidri paredz to, ka ražotāji sedz savākšanas izmaksas, un aizliedz iekasēt konkrētus maksājumus no īstajiem lietotājiem.

Kopējā nostājā ir ietvertas tikai obligātās prasības, lai valstis varētu izstrādāt elastīgas sistēmas. Nav skaidru noteikumu par agrāk radītiem atkritumiem. Tādēļ tā nesaskan ar 48., 49., 50. un 103. grozījumu. Tomēr 13. pants attiecas uz visu bateriju atkritumiem, kas par tādiem kļuvuši pēc direktīvas transponēšanas, neatkarīgi no tā, kad baterijas laistas tirgū.

Lai elastība būtu vēl lielāka, 15. pantā ir paredzēta iespēja maziem ražotājiem piemērot komitejas procedūrā izstrādātus *de minimis* noteikumus, ja noteikumi par ražotāja atbildību rada praktiskas problēmas — gadījumos, ja ražotāji darbojas ar ļoti mazu bateriju un akumulatoru skaitu.

7. Informācija īstajiem lietotājiem (17. un 18. pants un II pielikums)

Kopējā nostājā nav iestrādāti lieli grozījumi noteikumos par informāciju īstajiem lietotājiem, vienīgi tie, kas vajadzīgi, lai pilnībā vai daļēji spēkā stātos Eiropas Parlamenta izdarītais 4., 52., 53., 56., 57., 59. līdz 62., 64. un 78. līdz 81. grozījums. Tajā nav iestrādāts 5. vai 58. grozījums, jo Padome neuzskata, ka būtu jāprasa marķējumā uzrādīt bateriju un akumulatoru kapacitāti.

8. Ziņojumi un pārskatīšana (19. un 20. pants)

Kopējā nostājā ir nošķirtas prasības, ko izvirza ziņojumiem un pārskatīšanai. Tādējādi, lai arī regulāri jāsniedz ziņojumi par šīs direktīvas īstenošanu, direktīvā būs paredzēts tikai viens vispārējs pārskats.

9. Citi jautājumi

Tāpat kopējā nostājā:

- ir ietvertas konkrētas prasības par ziņošanu — 19. panta 3. punktā — un vispārējs aicinājums preambulā, (kas daļēji saskan ar Eiropas Parlamenta veikto 24. grozījumu), nevis vispārīgi un neīstenojami saukļi palīdzēt uzlabot darbības apkārtējās vides jomā, kā bija paredzēts Komisijas sākotnējā priekšlikuma 5. un 17. pantā;
- ir mazliet pagarināts transponēšanas termiņš (23. pants); un
- ir ierobežots apjoms brīvprātīgiem nolīgumiem par savākšanas sistēmām, eksportu un informāciju īstajiem lietotājiem (24. pants).

IV SECINĀJUMS

Padome ir pārliecināta, ka kopējā nostāja ir labi izvērtu pasākumu kopums, kas sekmēs apkārtējās vides aizsardzību un neradīs nepamatotas sociālas vai ekonomiskas izmaksas. Tā gaida konstruktīvas sarunas ar Eiropas Parlamentu, lai drīz pieņemtu šo direktīvu.

KOPĒJĀ NOSTĀJA (EK) Nr. 31/2005,**Padomes 2005. gada 18. jūlija****lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu par to, kā Kopienas iestādēm un struktūrām piemērot Orhūsas Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem**

(2005/C 264 E/02)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

Orhūsas Konvenciju 2005. gada 17. februārī. Kopienas tiesību aktiem būtu jāaskan ar minēto konvenciju.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 175. panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

- (4) Kopiena jau ir pieņēmusi vairākus tiesību aktus, kas attīstās un palīdz sasniegt Orhūsas konvencijas mērķus. Būtu jāparedz konvencijas prasību piemērošana Kopienas iestādēm un struktūrām.

apspriedušies ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (5) Ir lietderīgi trīs Orhūsas Konvencijas pamatprincipus, proti, pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem, aplūkot vienā tiesību aktā, kā arī paredzēt kopīgus noteikumus par mērķiem un definīcijām. Tas palīdzētu racionalizēt tiesību aktus un uzlabot to īstenošanas pasākumu pārskatāmību, kas attiecas uz Kopienas iestādēm un struktūrām.
- (6) Vispārējs princips paredz, ka tiesības, ko garantē trīs Orhūsas Konvencijas pamatprincipi, piemēro bez diskriminācijas pilsonības, tautības vai dzīvesvietas dēļ.
- (7) Orhūsas Konvencijā valsts iestādes ir plaši definētas; pamatprincips ir tāds, ka visos gadījumos, kad īsteno valsts varu, fiziskām personām un viņu organizācijām būtu jābūt dotām tiesībām. Tādēļ Kopienas iestādes un struktūras, uz ko attiecas šī regula, būtu jādefinē tikpat plaši un funkcionāli. Saskaņā ar Orhūsas Konvenciju Kopienas iestādēm un struktūrām var nepiemērot šo konvenciju gadījumos, kad tās īsteno tiesu vai likumdevēju varu. Tomēr, lai nodrošinātu saskaņu ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem ⁽³⁾, noteikumi par pieeju vides informācijai būtu jāpiemēro Kopienas iestādēm un struktūrām, kad tās īsteno likumdevēju varu.
- (1) Kopienas tiesību aktu mērķis vides jomā *inter alia* ir palīdzēt saglabāt, aizsargāt un uzlabot vides kvalitāti un aizsargāt cilvēku veselību.
- (2) Sestajā Kopienas vides rīcības programmā ⁽³⁾ uzsvērts, cik svarīgi ir sniegt pietiekamu vides informāciju un nodrošināt iespējas sabiedrībai efektīvi piedalīties ar vidi saistītu lēmumu pieņemšanā, tādējādi palielinot atbildību par lēmumu pieņemšanu un tās pārskatāmību, kā arī sekmējot sabiedrības informētību vides jautājumos un atbalstu pieņemtiem lēmumiem. Turklāt, tāpat kā iepriekšējās programmas ⁽⁴⁾, arī šī programma mudina efektīvāk īstenot un piemērot Kopienas tiesību aktus vides aizsardzības jomā, tostarp nodrošināt Kopienas noteikumu izpildi un vērsties pret Kopienas tiesību aktu pārkāpumiem vides jomā.
- (3) 1998. gada 25. jūnijā Kopiena parakstīja Apvienoto Nāciju Organizācijas Eiropas Ekonomikas komisijas (ANO/EEK) Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (turpmāk tekstā — "Orhūsas Konvencija"). Kopiena apstiprināja

⁽¹⁾ OV C 117, 30.4.2004., 52. lpp.⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2004. gada 31. marta Atzinums OV C 123 E, 29.4.2004., 612. lpp., Padomes 2005. gada 18. jūlija Kopējā nostāja un Eiropas Parlamenta... gada ... Nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta).⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums 1600/2002/EK (2002. gada 22. jūlijs), ar ko nosaka Sesto Kopienas vides rīcības programmu (OV L 242, 10.9.2002., 1. lpp.).⁽⁴⁾ Ceturtā Kopienas vides rīcības programma (OV C 328, 7.12.1987., 1. lpp.), Piektā Kopienas vides rīcības programma (OV C 138, 17.5.1993., 1. lpp.).⁽⁵⁾ OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.

- (8) Vides informācijas definīcija šajā regulā attiecas uz jebkādas formas informāciju par vides stāvokli. Šai definīcijai, kas ir saskaņota ar definīciju, kas izmantota Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2003/4/EK (2003. gada 28. janvāris) par vides informācijas pieejamību sabiedrībai ⁽¹⁾, ir tāds pats saturs kā tai, kas ietverta Orhūsas Konvencijā. "Dokumenta" definīcija Regulā (EK) Nr. 1049/2001 attiecas uz vides informāciju, kā definēts šajā regulā.
- (9) Ir lietderīgi līdztekus pieejai, kas izmantota attiecībā uz dalībvalstu pienākumiem atbilstīgi spēkā esošiem EK tiesību aktiem, šajā regulā paredzēt "plānu un programmu" definīciju, ņemot vērā Orhūsas Konvencijas noteikumus. "Ar vidi saistīti plāni un programmas" būtu jādefinē, ņemot vērā to, kā tās palīdz sasniegt Kopienas vides politikas mērķus vai cik nopietni tās var ietekmēt to sasniegšanu. Sestā Kopienas vides rīcības programma nosprauž Kopienas vides politikas mērķus, kā arī darbības, lai tos sasniegtu desmit gados no 2002. gada 22. jūlija. Minētā laikposma beigās būtu jāpieņem nākamā vides rīcības programma.
- (10) Ņemot vērā, ka tiesību akti vides jomā pastāvīgi attīstās, vides tiesību aktu definīcijai būtu jāatsaucas uz Kopienas vides politikas mērķiem, kas izklāstīti Līgumā.
- (11) Būtu jānodrošina iespēja iekšēji pārskatīt individuālā rakstura administratīvus aktus, ja tie uzliek juridiskas saistības un tiem ir ārēja ietekme. Tāpat noteikumi būtu jāattiecinā uz bezdarbību, ja tiesību akti vides jomā uzliek pienākumu pieņemt administratīvus aktus. Tā kā uz aktiem, ko pieņem Kopienas iestāde vai struktūra, kas īsteno tiesu vai likumdevēju varu, var neattiecināt pārskatīšanu, tā būtu jābūt arī ar citām izmeklēšanas procedūrām, kurās Kopienas iestāde vai struktūra saskaņā ar Līgumu darbojas kā administratīvas pārskatīšanas iestāde.
- (12) Orhūsas Konvencija aicina nodrošināt sabiedrības pieeju vides informācijai, vai nu atbildot uz pieprasījumu, vai arī iestādēm, uz ko attiecas konvencija, aktīvi izplatot minēto informāciju. Regula (EK) Nr. 1049/2001 attiecas uz Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju, kā arī uz aģentūrām un līdzīgām struktūrām, kas izveidotas ar Kopienas tiesību aktiem. Tajā šīm iestādēm paredzēti noteikumi, kas visnotaļ atbilst Orhūsas Konvencijā ietvertajiem. Regula (EK) Nr. 1049/2001 būtu jāattiecinā arī uz visām pārējām Kopienas iestādēm un struktūrām.
- (13) Kad Orhūsas Konvencijas noteikumi nedz pilnīgi, nedz daļēji nav ietverti arī Regulā (EK) Nr. 1049/2001, jāpievēršas šādiem noteikumiem, jo īpaši attiecībā uz vides informācijas savākšanu un izplatīšanu.
- (14) Lai efektīvi varētu izmantot sabiedrības tiesības piekļūt vides informācijai, būtiski svarīgi ir nodrošināt kvalitatīvu vides informāciju. Tālab der ieviest noteikumus, kas uzliek pienākumu Komisijas iestādēm un struktūrām nodrošināt kvalitāti.
- (15) Regulā (EK) Nr. 1049/2001 paredzētos izņēmumus būtu *mutatis mutandis* jāpieņem pieprasījumiem piekļūt vides informācijai saskaņā ar šo regulu. Attiecībā uz pieeju vides informācijai atteikuma iemesli būtu jāinterpretē sašaurināti, ievērojot sabiedrības intereses saņemt informāciju un to, vai pieprasītā informācija attiecas uz emisijām apkārtējā vidē. Termins "komerciālās intereses" attiecas uz nolīgumiem par konfidencialitāti, ko noslēgušas iestādes vai struktūras, kas veic banku darbības.
- (16) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu 2119/98/EK (1998. gada 24. septembris) par epidemioloģiskās uzraudzības un infekcijas slimību kontroles tīkla izveidošanu Kopienā ⁽²⁾, ar Komisijas palīdzību jau ir izveidots Kopienas mēroga tīkls dalībvalstu sadarbības un koordinācijas veicināšanai, lai Kopienā uzlabotu vairāku infekcijas slimību profilaksi un kontroli. Ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 23. septembra Lēmumu 1786/2002/EK ⁽³⁾ ir pieņemta Kopienas rīcības programma sabiedrības veselības aizsardzības jomā, kas papildina attiecīgo valstu politiku. Šīs programmas elementi, proti, uzlabot informācijas kvalitāti un vairo zināšanas par sabiedrības veselības aizsardzību, ka arī palielināt spējas ātri un saskaņoti reaģēt uz veselības apdraudējumiem, ir mērķi, kas pilnībā atbilst Orhūsas Konvencijas prasībām. Tādēļ šī regula būtu jāpieņem, neskarot Lēmumu 2119/98/EK un Lēmumu 1786/2002/EK.

⁽¹⁾ OV L 41, 14.2.2003., 26. lpp.

⁽²⁾ OV L 268, 3.10.1998., 1. lpp. Lēmumā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

⁽³⁾ OV L 271, 9.10.2002., 1. lpp. Lēmumā grozījumi izdarīti ar Lēmumu Nr. 786/2004/EK (OV L 138, 30.4.2004., 7. lpp.).

(17) Orhūsas Konvencija prasa Pusēm paredzēt noteikumus, lai iesaistītu sabiedrību ar vidi saistītu plānu un programmu sagatavošanā. Tādos noteikumos ir jāietver pieņemami termiņi, lai sabiedrībai sniegtu informāciju par attiecīgu lēmumu pieņemšanu vides jomā. Lai sabiedrības dalība būtu efektīva, tai ir jānotiek agrīnā stadijā, kad vēl ir iespējami jebkādi risinājumi. Paredzot noteikumus par sabiedrības dalību, Kopienas iestādēm un struktūrām būtu jānosaka, kāda sabiedrības daļa var piedalīties attiecīgos pasākumos.

(18) Ar Orhūsas Konvenciju 9. panta 3. punktu paredzēta pieeja tiesas procedūrām vai citām pārskatīšanas procedūrām, lai apstrīdētu fizisku personu vai valsts iestāžu darbību vai bezdarbību, pārkāpjot tiesību aktus vides jomā. Noteikumiem par pieeju tiesvedībai jābūt saskaņā ar Līgumu. Šajā sakarā ir lietderīgi, ka šī regula attiecas tikai uz valsts iestāžu darbību vai bezdarbību.

(19) Lai nodrošinātu pietiekamus un efektīvus tiesiskās aizsardzības līdzekļus, tostarp tādus, ko saskaņā ar attiecīgiem EK līguma noteikumiem var izmantot Eiropas Kopienu Tiesā, ir lietderīgi Kopienas iestādei vai struktūrai, kas izdevusi apstrīdamo aktu vai kas iespējamas administratīvas bezdarbības gadījumā nav pieņēmusi kādu aktu, dot iespēju atkārtoti izskatīt iepriekš pieņemto lēmumu vai — bezdarbības gadījumā — pieņemt aktu.

(20) Nevalstiskām organizācijām, kas aktīvi darbojas vides aizsardzības jomā un atbilst konkrētiem kritērijiem, jo īpaši tiem, kas nodrošina, ka tās ir neatkarīgas organizācijas un to galvenais mērķis ir veicināt vides aizsardzību, būtu jābūt tiesīgām pieprasīt Kopienas līmenī iekšēji pārskatīt aktus, ko pieņēmusi Kopienas iestāde vai struktūra atbilstīgi vides tiesību aktiem, kā arī aktu nepieņemšanu, lai attiecīga iestāde vai struktūra tos varētu pārskatīt.

(21) Ja iepriekšēji pieprasījumi veikt iekšēju pārskatīšanu nav bijuši sekmīgi, attiecīgajai nevalstiskajai organizācijai būtu jābūt tiesībām ierosināt tiesvedību Tiesā saskaņā ar attiecīgiem Līguma noteikumiem.

(22) Šajā regulā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas atzīti Līguma par Eiropas Savienību 6. pantā un atspoguļoti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, jo īpaši tās 37. pantā,

IR PIENĒMUŠAS ŠO REGULU.

I SADAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Mērķis

1. Šīs regulas mērķis ir veicināt to pienākumu īstenošanu, kas izriet no ANO/EEK Konvencijas par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem, šē turpmāk "Orhūsas Konvencija", paredzot noteikumus par konvencijas piemērošanu Kopienas iestādēm un struktūrām, jo īpaši:

a) garantējot tiesības piekļūt vides informācijai, ko saņēmušas vai sagatavojušas Kopienas iestādes vai struktūras un kas ir to rīcībā, kā arī izklāstot pamatnosacījumus un praktiskus pasākumus šo tiesību izmantošanai;

b) nodrošinot, ka vides informācija kļūst arvien plašāk pieejama un ir publiski izplatīta, lai panāktu pēc iespējas plašāku sistemātisku vides informācijas publisku pieejamību un izplatīšanu. Tālab jo īpaši veicina datoru sakaru un/vai elektronisko tehnoloģiju izmantošanu — ja tie ir pieejami;

c) paredzot sabiedrības dalību ar vidi saistītu plānu un programmu izstrādē;

d) dodot iespēju Kopienas līmenī griezties tiesā saistībā ar vides jautājumiem atbilstīgi šajā regulā paredzētajiem nosacījumiem.

2. Piemērojot šo regulu, Kopienas iestādes un struktūras cenšas palīdzēt un sniegt ieteikumus sabiedrībai attiecībā uz pieeju informācijai, dalību lēmumu pieņemšanā un griešanos tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem.

2. pants

Definīcijas

1. Šajā regulā:

a) "pieprasījuma iesniedzējs" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas pieprasa vides informāciju;

- b) "sabiedrība" ir viena vai vairākas fiziskas vai juridiskas personas un to apvienības, organizācijas vai grupas;
- c) "Kopienas iestāde vai struktūra" ir jebkura publiska iestāde, struktūra, birojs vai aģentūra, kas izveidota ar Līgumu vai pamatojoties uz to, izņemot gadījumos, kad tā īsteno tiesu vai likumdevēju varu. Tomēr II sadaļas noteikumus piemēro Kopienas iestādēm un struktūrām, kad tās īsteno likumdevēju varu;
- d) "vides informācija" ir jebkura informācija rakstiskā, vizuālā, audio, elektroniskā vai jebkurā citā materiālā formā par:
- i) vides elementu, piemēram, gaisa un atmosfēras, ūdeņu, augsnes, zemes, ainavu un dabas teritoriju, tostarp mitrāju, piekrastes un jūras teritoriju, stāvokli, bioloģisko daudzveidību un tās komponentiem, tostarp ģenētiski modificētiem organismiem, un par šo elementu mijiedarbību;
 - ii) tādiem faktoriem, kā vielas, enerģija, troksnis, starojums vai atkritumi, tostarp radioaktīvie atkritumi, emisija, izplūde un cita veida novadīšana vidē, kas ietekmē vai var ietekmēt i) apakšpunktā minētos vides elementus;
 - iii) tādiem pasākumiem (arī administratīviem pasākumiem) kā politika, tiesību akti, plāni, programmas, nolīgumi vides jomā un darbības, kas ietekmē vai var ietekmēt i) un ii) apakšpunktā minētos vides elementus un faktorus, kā arī pasākumi vai darbības, kuri paredzēti šo elementu aizsardzībai;
 - iv) ziņojumiem attiecībā uz tiesību aktu īstenošanu vides jomā;
 - v) izmaksu un ieguvumu analīzi un citādu ekonomisko analīzi un pieņēmumiem, ko izmanto saistībā ar iii) apakšpunktā minētajiem pasākumiem un darbībām, un
 - vi) cilvēku veselības stāvokli un drošību, vajadzības gadījumā arī barošanās ķēdes piesārņojumu, cilvēku dzīves apstākļiem, kultūras objektiem un celtnēm, ciktāl tos ietekmē vai var ietekmēt i) apakšpunktā minēto vides elementu stāvoklis, vai — ar minēto elementu starpniecību — jebkurš no ii) un iii) apakšpunktā minētajiem faktoriem;
- e) "ar vidi saistīti plāni un programmas" ir plāni un programmas,
- i) kas būtu jāsaprot un vajadzības gadījumā jāpieņem Kopienas iestādei vai struktūrai;
 - ii) kas prasīti saskaņā ar normatīviem vai administratīviem aktiem un
 - iii) kas vai nu veicina vai var būtiski ietekmēt Sestajā Kopienas vides rīcības programmā vai jebkurā turpmākā vispārējā vides rīcības programmā paredzēto Kopienas vides politikas mērķu sasniegšanu.
- Vispārējās vides rīcības programmas arī uzskata par ar vidi saistītiem plāniem un programmām.
- Šī definīcija neietver finanšu, ar banku darbībām saistītus vai budžeta plānus un programmas, proti, tās, kas paredz to, kā konkrētus projektus vai darbības būtu jāfinansē, vai ir saistītas ar ierosinātiem gada budžetiem, nedz arī ietver Kopienas iestāžu vai struktūru iekšējās darba programmas vai ārkārtas pasākumu plānus vai programmas, kas paredzētas tikai tādēļ, lai nodrošinātu civilo aizsardzību;
- f) "tiesību akti vides jomā" ir Kopienas tiesību akti, kas, neatkarīgi no to tiesiskā pamata, veicina Kopienas vides politikas mērķu sasniegšanu, kā noteikts Līgumā: saglabāt, aizsargāt un uzlabot vides kvalitāti, aizsargāt cilvēku veselību, apdomīgi un racionāli izmantot dabas resursus un starptautiskā līmenī veicināt pasākumus, kas risina reģionu vai pasaules mēroga vides problēmas;
- g) "administratīvs akts" ir jebkurš Kopienas iestādes vai struktūras veikts pasākums, kam ir individuāls raksturs, ko veic saskaņā ar tiesību aktiem vides jomā, kas ir juridiski saistošs un kam ir ārēja ietekme;
- h) "administratīva bezdarbība" ir stāvoklis, kad Kopienas iestāde vai struktūra nepieņem g) apakšpunktā minēto administratīvo aktu.
2. Administratīvi akti un administratīva bezdarbība neietver pasākumus, ko veic Kopienas iestāde vai struktūra, kura darbojas kā administratīvās pārskatīšanas struktūra, piemēram, atbilstīgi:
- a) Līguma 81., 82., 86. un 87. pantam (konkurences noteikumi);
 - b) Līguma 226. un 228. pantam (pārkāpuma lietas izskatīšana);
 - c) Līguma 195. pantam (ombuda veiktā izmeklēšana);
 - d) Līguma 280. pantam (lietas, ko izskata Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai).

II SADAĻA

PIEEJA VIDES INFORMĀCIJAI

3. pants

Regulas (EK) Nr. 1049/2001 piemērošana

Regula (EK) Nr. 1049/2001 attiecas uz jebkura pieprasījuma iesniedzēja pieprasījumu piekļūt vides informācijai, kas ir Kopienas iestāžu un struktūru rīcībā, bez diskriminācijas pilsonības, tautības vai dzīvesvietas dēļ, un — attiecībā uz juridisku personu — bez diskriminācijas juridiskās adreses vai faktiskās darbības vietas dēļ.

Vārds “iestāde” Regulā (EK) Nr. 1049/2001 šajā regulā jālasa “Kopienas iestāde vai struktūra”.

4. pants

Vides informācijas savākšana un izplatīšana

1. Kopienas iestādes un struktūras apkopo vides informāciju, kas saistīta ar to funkcijām un ir to rīcībā, lai to aktīvi un sistematiski izplatītu sabiedrībā, jo īpaši izmantojot datoru sakarus un/vai elektroniskās tehnoloģijas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1049/2001 11. panta 1. un 2. punktu un 12. punktu. Tās nodrošina, lai vides informāciju arvien vairāk apkopotu elektroniskajās datu bāzēs, kas ir viegli pieejamas sabiedrībai, izmantojot publiskos telekomunikāciju tīklus. Lai šo panāktu, tās ievieto datubāzēs vides informāciju, kas ir to rīcībā, un šīs datubāzes aprīko ar meklēšanas rīkiem un cita veida programmām, kas paredzētas, lai palīdzētu sabiedrībai sameklēt tai vajadzīgo informāciju.

Informācijā, ko sniedz ar datoru sakaru un/vai elektronisko tehnoloģiju starpniecību, nav obligāti jāietilpst informācijai, kas ir apkopota pirms šīs regulas stāšanās spēkā, ja vien tā jau nav pieejama elektroniskā formā.

Kopienas iestādes un struktūras veic visus saprātīgos pasākumus, lai to rīcībā esošā vides informācija būtu tādā formā vai formātā, ka to var viegli pavairot un saņemt, izmantojot datoru sakarus vai citus elektroniskos līdzekļus.

2. Pieejamo un izplatāmo vides informāciju pēc vajadzības atjaunina. Papildus Regulas (EK) Nr. 1049/2001 12. panta 2. un 3. punktā un 13. panta 1. un 2. punktā uzskaitītajiem dokumentiem minētās datubāzes vai reģistri ietver šādus dokumentus:

a) starptautisko līgumu, konvenciju vai nolīgumu un Kopienas tiesību aktu tekstus vides jomā vai saistībā ar to, kā arī ar vidi saistītu politikas dokumentu, plānu un programmu tekstus;

b) ziņojumus par panākumiem attiecībā uz a) apakšpunktā minēto dokumentu īstenošanu, ja tie ir sagatavoti vai glabājas elektroniskā formā Kopienas iestādēs vai struktūrās;

c) tos ziņojumus par vides stāvokli, kuri minēti 4. punktā;

d) datus vai datu kopsavilkumus pēc to darbību monitoringa, kuras ietekmē vai var ietekmēt vidi;

e) atļaujas, kam ir būtiska ietekme uz vidi, un vienošanās vides jomā, vai norādes, kur šo informāciju var pieprasīt vai kur tai var piekļūt;

f) pētījumus par ietekmi uz vidi un riska novērtējumus attiecībā uz vides elementiem, vai norādi, kur šo informāciju var pieprasīt vai kur tai var piekļūt.

3. Attiecīgos gadījumos Kopienas iestādes un struktūras var izpildīt 1. un 2. panta prasības, izveidojot saites uz tīmekļa vietnēm, kur var atrast šo informāciju.

4. Komisija nodrošina, ka regulāri, retākais reizi četros gados, publicē un izplata ziņojumus par vides stāvokli, tostarp informāciju par vides kvalitāti un tās noslodzi.

5. pants

Vides informācijas kvalitāte

1. Kopienas iestādes un struktūras, cik vien tām iespējams, nodrošina, lai visa informācija, ko tās apkopojušas, būtu atjaunināta, precīza un salīdzināma.

2. Saņēmušas pieprasījumu, Kopienas iestādes un struktūras paziņo pieprasījuma iesniedzējam par to, kur var atrast informāciju par mērījumu metodēm, ja tā ir pieejama, tostarp analīzes metodēm, paraugu ņemšanas un iepriekšējas apstrādes metodēm, ko izmanto, apkopojot informāciju. Alternatīvi, tās var paziņot pieprasījuma iesniedzējam par izmantoto standartizēto procedūru.

6. pants

Izņēmumu piemērošana pieprasījumiem piekļūt vides informācijai

1. Attiecībā uz Regulas (EK) Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmo ievilkumu uzskata, ka pastāv sevišķas sabiedrības intereses informācijas izpaušanā, ja pieprasītā informācija attiecas uz emisijām vidē. Attiecībā uz pārējiem Regulas (EK) Nr. 1049/2001 4. panta 2. un 3. punktā paredzētajiem izņēmumiem, novērtējot, vai pastāv sevišķas sabiedrības intereses informācijas izpaušanā, jo īpaši ņem vērā to, ka pieprasītā informācija attiecas uz emisijām vidē.

2. Papildus Regulas (EK) Nr. 1049/2001 4. pantā izklāstītajiem izņēmumiem Kopienas iestādes un struktūras var atteikt pieeju vides informācijai, ja šīs informācijas izpaušana nelabvēlīgi ietekmētu tās vides aizsardzību, uz kuru attiecas minētā informācija, piemēram, reti sastopamu sugu vairošanās vietas.

3. Ja Kopienas iestādes vai struktūras rīcībā ir vides informācija, kuras izcelsme ir dalībvalstī, tā apspriežas ar šo dalībvalsti un piemēro jebkurus attiecīgus Kopienas tiesību aktos paredzētus izņēmumus. Ja nepiemēro nevienu izņēmumu, attiecīgā iestāde vai struktūra izpauž informāciju.

7. pants

Pieprasījumi piekļūt vides informācijai, kas nav Kopienas iestādes vai struktūras rīcībā.

Ja Kopienas iestāde vai struktūra saņem pieprasījumu piekļūt vides informācijai un ja tās rīcībā nav šīs informācijas, tā, cik drīz vien iespējams, informē Kopienas iestādi vai struktūru vai publisku institūciju Direktīvas 2003/4/EK nozīmē, kur pēc tās ieskatiem ir iespējams griezties attiecīgās informācijas saņemšanai, vai arī pārsūta pieprasījumu uz atbilstošu Kopienas iestādi vai struktūru vai publisku institūciju, attiecīgi informējot pieprasījuma iesniedzēju.

8. pants

Sadarbība

Gadījumā, ja cilvēku darbība vai dabiski cēloņi radījuši jebkādu nenovēršamu apdraudējumu cilvēku veselībai vai videi, Kopienas iestādes un struktūras, saņēmušas Direktīvas 2003/4/EK nozīmē esošo publisko institūciju pieteikumu, sadarbojas ar attiecīgajām publiskajām institūcijām un tām palīdz, lai tās varētu tai sabiedrības daļai, kas varētu būt apdraudēta, tūlīt un bez kavēšanās izplatīt visu vides informāciju, kas varētu palīdzēt tai veikt pasākumus, lai novērstu vai mazinātu iespējamo kaitējumu, ko izraisa apdraudējums, tiktāl šī informācija ir Kopienas iestāžu un struktūru un/vai šo publisko institūciju rīcībā vai to glabā šo Kopienas iestāžu un struktūru un/vai šo publisko institūciju uzdevumā.

Pirmo daļu piemēro, neskarot nevienu konkrētu pienākumu, ko paredz ar Kopienas tiesību aktiem, jo īpaši ar Lēmumu Nr. 2119/98/EK un Lēmumu Nr. 1786/2002/EK.

III SADAĻA

SABIEDRĪBAS LĪDZDALĪBA ATTIECĪBĀ UZ AR VIDĪ SAISTĪTIEM PLĀNIEM UN PROGRAMMĀM

9. pants

1. Veicot atbilstošus praktiskus un/vai citus pasākumus, Kopienas iestādes un struktūras nodrošina sabiedrībai savlaicīgas un efektīvas iespējas piedalīties ar vidi saistītu plānu vai

programmu sagatavošanā, pārveidē vai pārskatīšanā, kad ir vēl iespējami jebkādi risinājumi. Jo īpaši, ja Komisija sagatavo priekšlikumu šādam plānam vai programmai, kuru nodod pieņemšanai citām Kopienas iestādēm vai struktūrām, tā attiecīgajā sagatavošanas stadijā nodrošina sabiedrības līdzdalību.

2. Ievērojot šīs regulas mērķus, Kopienas iestādes un struktūras nosaka sabiedrības daļu, ko ietekmē vai var ietekmēt konkrēts plāns vai programma, kā minēts 1. punktā, vai kas tajā ir ieinteresēta.

3. Kopienas iestādes un struktūras nodrošina, ka 2. punktā minēto sabiedrības daļu informē vai nu ar publisku paziņojumu, vai arī citā piemērotā veidā, piemēram, elektroniskajos plašsaziņas līdzekļos, ja tie ir pieejami, par:

- a) priekšlikuma projektu, ja tas ir pieejams;
- b) vides informāciju vai novērtējumu, kas attiecas uz sagatavošanā esošo plānu vai programmu, ja tas ir pieejams, un
- c) praktiskiem pasākumiem dalībai, tostarp:
 - i) administratīvo vienību, no kuras var iegūt attiecīgo informāciju,
 - ii) administratīvo vienību, kurai var iesniegt komentārus, atzinumus vai jautājumus, un
 - iii) pamatotiem termiņiem, atvēlot pietiekamu laiku, lai sabiedrība tiktu informēta un varētu sagatavoties un efektīvi piedalīties ar vidi saistītu lēmumu pieņemšanā.

4. Komentāru saņemšanai paredz vismaz četru nedēļu termiņu. Ja organizē sanāksmes vai uzklausīšanu, tās izziņo vismaz četras nedēļas iepriekš. Termiņus var saīsināt steidzamības kārtā vai tad, ja sabiedrībai jau ir bijusi iespēja izteikt komentārus par attiecīgo plānu vai programmu.

IV SADAĻA

IEKŠĒJĀ PĀRSKATĪŠANA UN GRIEŠANĀS TIESĀ

10. pants

Pieprasījums veikt administratīvu aktu iekšēju pārskatīšanu

1. Jebkura nevalstiska organizācija, kas atbilst 11. punktā noteiktajiem kritērijiem, ir tiesīga Kopienas iestādei vai struktūrai, kas saskaņā ar tiesību aktiem vides jomā ir pieņēmusi administratīvu aktu vai — ja ir konstatēta iespējama administratīva bezdarbība — kam būtu bijis jāpieņem šāds akts, iesniegt pieprasījumu veikt iekšēju pārskatīšanu.

Šāds pieprasījums jāiesniedz rakstiski un termiņā, kas nepārsniedz četras nedēļas pēc administratīvā akta pieņemšanas, paziņošanas vai publicēšanas, atkarībā no tā, kura ir vēlākā, vai — ja ir konstatēta iespējama administratīva bezdarbība — četras nedēļas pēc dienas, kad administratīvais akts bija vajadzīgs. Tajā norāda pārskatīšanas pamatojumu.

2. Šā panta 1. punktā minētā Kopienas iestāde vai struktūra izskata jebkuru šādu pieprasījumu, ja vien tas nav klaji nepamatots. Kopienas iestāde vai struktūra sniedz pamatojumu rakstiskā atbildē, cik drīz vien iespējams, bet ne vēlāk kā divpadsmit nedēļas pēc pieprasījuma saņemšanas.

3. Ja neatkarīgi no pienācīgas rūpības attiecīgā Kopienas iestāde vai struktūra nevar veikt darbības saskaņā ar 2. punktu, tā cik drīz vien iespējams un vēlākais tajā punktā minētajā laika posmā informē nevalstisku organizāciju, kas iesniedza pieprasījumu, par savas kavēšanās iemesliem un par to, kad tā paredz veikt darbības.

Jebkurā gadījumā Kopienas iestāde vai struktūra veic darbības astoņpadsmit nedēļas no pieprasījuma saņemšanas.

11. pants

Kritēriji, lai iegūtu tiesības pieprasīt iekšēju pārskatīšanu Kopienas līmenī

1. Nevalstiska organizācija ir tiesīga saskaņā ar 10. pantu iesniegt pieprasījumu veikt iekšēju pārskatīšanu ar nosacījumu, ka:

- a) atbilstīgi attiecīgas dalībvalsts tiesību aktiem un praksei tā ir neatkarīga bezpeļņas juridiska persona;
- b) tās galvenais apliecinātais mērķis ir veicināt vides aizsardzību saistībā ar tiesību aktiem vides jomā;
- c) tā ir pastāvējusi ilgāk par diviem gadiem un aktīvi īsteno mērķi, kas minēti b) apakšpunktā;
- d) priekšmets, uz ko attiecas pieprasījums veikt iekšēju pārskatīšanu, ir ietverts tās mērķī un darbībās.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs

...

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs

...

2. Komisija pieņem noteikumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu 1. punktā minēto kritēriju pārskatāmu un konsekventu piemērošanu.

12. pants

Griešanās Tiesā

1. Nevalstiska organizācija, kas saskaņā ar 10. pantu ir iesniegusi pieprasījumu veikt iekšēju pārskatīšanu, var celt prasību Tiesā atbilstīgi attiecīgiem Līguma noteikumiem.

2. Ja Kopienas iestāde vai struktūra nedarbojas saskaņā ar 10. panta 2. vai 3. punktu, nevalstiska organizācija var celt prasību Tiesā atbilstīgi attiecīgiem Līguma noteikumiem.

V SADAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

13. pants

Piemērošanas pasākumi

Ja vajadzīgs, Kopienas iestādes un struktūras šai regulai pielāgo savu reglamentu. Minētie pielāgojumi stājas spēkā no... (*)

14. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no... (**).

(*) ...
(**) ...

PADOMES APSVĒRUMU PAZIŅOJUMS

I. IEVADS

Komisija 2003. gada 28. oktobrī pieņēma priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai par to, kā EK iestādēm un struktūrām piemērot Orhūsas Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesas iestādēs saistībā ar vides jautājumiem.

Eiropas Parlaments sēdē, kas notika no 2004. gada 29. marta līdz 1. aprīlim, pieņēma atzinumu pirmajā lasījumā.

Ekonomikas un sociālo lietu komiteja pieņēma atzinumu 2004. gada 29. aprīlī. (1)

Padome 2005. gada 18. jūlijā pieņēma kopējo nostāju.

II. MĒRĶIS

Regulas priekšlikuma mērķis ir Kopienas līmenī EK iestādēm un struktūrām piemērot Orhūsas Konvencijas principus, izstrādājot prasību kopumu attiecībā uz pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesas iestādēs saistībā ar vides jautājumiem. Ar regulu tādējādi veicinās Kopienas vides politikas mērķu sasniegšanu, kā izklāstīts EK Līguma 174. panta 1. punktā. Visbeidzot, pieņemot šo regulas priekšlikumu, Eiropas Kopiena pasaulei darītu zināmu, ka tā ir apņēmības pilna uzņemties atbildību vides jautājumos.

III. KOPĒJĀS NOSTĀJAS ANALĪZE

1. Vispārīgi noteikumi

Kopējā nostājā tieši, daļēji vai pēc būtības ir iekļauti vairāki grozījumi, ko Eiropas Parlaments pieņēmis pirmā lasījumā. Jo īpaši ir precizēti un uzlaboti procedūras noteikumi, kas Kopienas iestādēm un struktūrām ir jāpilda attiecībā uz pieeju informācijai un sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā. Saistībā ar iespēju griezties tiesas iestādēs ir vienkāršoti kritēriji attiecībā uz tiesībām iesniegt pieprasījumu iekšējai pārbaudei. Kvalificētām struktūrām (pašreiz definētām kā nevalstiskām organizācijām, kas atbilst attiecīgiem kritērijiem) vairs nav jābūt aktīvām Kopienas līmenī, bet visiem pieprasījumiem ir jāattiecas uz Kopienas jautājumiem, proti, tiem jābūt saskaņā ar vides tiesību aktu definīciju, kā izklāstīts 2. panta f) punktā.

Tomēr citi grozījumi neparādās kopējā nostājā, jo Padome vienojās, ka tie ir nevajadzīgi un/vai nevēlami, vai tāpēc, ka Komisijas sākotnējā priekšlikuma noteikumi ir svītroti vai pilnīgi pārstrādāti.

Kopējā nostājā arī ir iekļauti vairāki tādi grozījumi, ko Eiropas Parlaments nav pieņēmis pirmā lasījumā. Turklāt teksta izstrādes gaitā veikti grozījumi, lai to padarītu skaidrāku vai nodrošinātu Regulas saskaņotību kopumā.

2. Īpaši noteikumi

Konkrēti Padome vienojās par šādiem grozījumiem:

— **39., 40. un 41. grozījumus** nebija pieņemams tāpēc, ka ilgspējīga attīstība neietilpst Konvencijas jomā un nav saskaņā ar EK Līguma 174. pantu par mērķiem vides politikas jomā;

(1) OV C 117, 30.4.2004., 52. lpp.

- **1. grozījums** jau bija iekļauts 7. apsvēruma formulējumā;
- **56. grozījums** varēja radīt daļēju sakritību ar atvieglojumu režīmu: Regula (EK) Nr. 1049/2001 pietiekami nodrošina atbilstību Konvencijai;
- **3., 7. un 10. grozījums** paredzēja vairāk nekā Orhūsas Konvencijas prasības un tādējādi nebija vajadzīgs, lai nodrošinātu saskaņotību;
- **5. grozījumam** nebija saistības ar regulas īpašiem noteikumiem; problēmu par vajadzību vienkāršot procedūras atrisina jo īpaši kopējās nostājas 10. līdz 12. pants;
- **8. un 44. grozījums** vairs nebija būtisks, kopš jēdziens “kvalificēta vienība” tekstā tika svītrots;
- **9. grozījumus** nebija pieņemams, jo “vides informācijas” definīcija, kas minēta kopējā nostājā, ir pārņemta no Direktīvas 2003/4/EK par vides informācijas pieejamību sabiedrībai;
- **16. grozījums** paredzēja vairāk nekā noteikumi par informācijas izplatīšanu, kas iekļauti Direktīvā 2003/4/EK, un tie būtu izraisījuši nevajadzīgu administratīvu slogu;
- **17. un 19. grozījums** atkārtoja noteikumus, kas jau precizēti Regulā (EK) Nr. 1049/2001;
- **21., 22. un 23. grozījums** šķita pārāk preskriptīvs: to, kādā veidā iestādēm un struktūrām ņemt vērā sabiedrības dalības rezultātus, pamatojoties uz šajā regulā izklāstītajiem vispārīgajiem principiem, vajadzētu atstāt iestāžu un struktūru ziņā;
- **25. grozījumu** nevarēja pieņemt, jo tas varēja būtiski palēnināt procedūras;
- **30., 42., 47., 48., 49., 50., 52., un 53. grozījumus** nebija pieņemams, jo saskaņā ar Orhūsas Konvenciju metodes par iespēju griezties tiesu iestādēs nosaka Puses. Papildus faktam, ka kopējā nostāja definē “kvalificētas vienības” jēdzienu, attiecinot to tikai uz nevalstiskām organizācijām, kas izpilda vairākus nosacījumus, tā stingri ievēro noteikumus, kuri iekļauti EK Līguma 230. panta 4. punktā un 232. panta 3. punktā un pietiekami nodrošina saskaņotību;
- **51. grozījums** bija nevajadzīgs, jo kārtība par piekļuvi ombudam, kas izklāstīta EK Līguma 195. pantā, ir pietiekama, lai nodrošinātu saskaņotību ar Konvenciju, un tādējādi nevajadzētu paredzēt nekādus citus noteikumus;
- dažus **33., 35. un 58. grozījuma** elementus pieņēma. Tomēr atsauces iekļaušanu par ilgtspējīgu attīstību šajā sakarā uzskatīja par nepiemērotu, ņemot vērā vides tiesību aktu definīciju, kā izklāstīts iepriekš saistībā ar 39., 40. un 41. grozījumu. Turklāt ar kopējo nostāju nodrošina to, ka kritēriji attiecībā uz tiesībām iesniegt pieprasījumu (tagad 11. pants) paredz izvairīties no juridiskām neskaidrībām;
- **36. grozījums** bija zaudējis nozīmi, tā kā atbilstīgais pants tika svītrots (sākotnējā priekšlikuma 13. pants) un bijušais 12. pants ir pārstrādāts (tagad 11. pants);
- **37. un 38. grozījumu** vajadzētu noraidīt, tāpēc ka ne visām Kopienas iestādēm un struktūrām automātiski ir jāpielāgo savi reglamenti. Ja tas būs nepieciešams, būs jāparedz pietiekams laiks šim nolūkam un pēc tam vajadzības gadījumā — jaunās regulas piemērošanai;

IV. SECINĀJUMS

Padome uzskata, ka kopējā nostāja ir labi izvērtētu pasākumu kopums, kas sekmēs Kopienas vides politikas mērķu sasniegšanu, kā izklāstīts EK Līguma 174. panta 1. punktā, nodrošinot saskaņotību ar Orhūsas Konvencijas prasībām un saderību ar atbilstīgiem spēkā esošiem tiesību aktiem, jo īpaši Regulu (EK) Nr. 1049/2001, neradot nepamatotas izmaksas.

Tā gaida konstruktīvas pārrunas ar Eiropas Parlamentu, lai drīz pieņemtu šo regulu.

PADOMES KOPĒJĀ NOSTĀJA (EK) Nr. 32/2005**(2005. gada 18. jūlijs),****lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes ... Regulu par Starptautiskā drošības vadības kodeksa īstenošanu Kopienā un Padomes Regulas (EK) Nr. 3051/95 atcelšanu**

(2005/C 264 E/03)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 80. panta 2. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

apspriedušies ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Drošas kuģu ekspluatācijas un piesārņojuma novēršanas vadības starptautisko kodeksu, turpmāk sauktu "ISM kodekss", pieņēma Starptautiskā jūrniecības organizācija (SJO) 1993. gadā. Minētais kodekss pakāpeniski kļuva saistošs lielākai daļai kuģu, kas dodas starptautiskajos reisos, pieņemot 1994. gada 24. maijā IX nodaļu "Drošas kuģu ekspluatācijas vadība" 1974. gada Starptautiskajā konvencijā par cilvēku dzīvības aizsardzību uz jūras (SOLAS konvencija).
- (2) SJO ar 2000. gada 5. decembrī pieņemto Rezolūciju MSC.104 (73) grozīja ISM kodeksu.
- (3) Pamatnostādnes par to, kā administrācijām ir jāīsteno ISM kodekss, pieņēma ar SJO Rezolūciju A.788 (19) 1995. gada 23. novembrī. Minētās pamatnostādnes tika grozītas ar 2001. gada 29. novembrī pieņemto Rezolūciju A.913 (22).
- (4) Padomes Regula (EK) Nr. 3051/95 (1995. gada 8. decembris) par iebraucamo pasažieru prāmju (ro-ro prāmju) drošības vadību ⁽³⁾ padarīja ISM kodeksu par saistošu Kopienas līmenī no 1996. gada 1. jūlija attiecībā uz visiem ro-ro pasažieru prāmjiem, kas regulāri kursē uz dalībvalstu ostām un no tām, gan vietējos, gan starptautiskajos reisos, neatkarīgi no to karoga. Šis bija pirmais solis uz to, lai nodrošinātu vienādu un saskaņotu ISM kodeksa īstenošanu visās dalībvalstīs.
- (5) 1998. gada 1. jūlijā ISM kodekss saskaņā ar SOLAS konvencijas IX nodaļu kļuva saistošs sabiedrībām, kas starptautiskajos reisos izmanto pasažieru kuģus, tostarp ātrgaitas pasažieru kuģus, naftas tankkuģus, ķīmiskos tankkuģus, gāzes tankkuģus, beramkravu kuģus un ātrgaitas kravas kuģus ar 500 vai vairāk bruto tonnāžu.
- (6) 2002. gada 1. jūlijā ISM kodekss kļuva saistošs sabiedrībām, kas starptautiskajos reisos izmanto citus kravas kuģus un pārvietojamas jūras urbšanas iekārtas ar vismaz 500 bruto tonnāžu.
- (7) Cilvēku dzīvības aizsardzību uz jūras un vides aizsardzību var efektīvi uzlabot, stingri un obligāti piemērojot ISM kodeksu.
- (8) Ir vēlams ISM kodeksu tieši piemērot dalībvalsts karoga kuģiem, kā arī kuģiem, kas iesaistīti tikai vietējos reisos vai regulārā jūras satiksmē no dalībvalstu ostām un uz tām, neatkarīgi no to karoga.
- (9) Jaunas, tieši piemērojamās regulas pieņemšanai būtu jānodrošina ISM kodeksa īstenošana ar nosacījumu, ka dalībvalstīm jālemj, vai īstenot kodeksu attiecībā uz kuģiem, kas darbojas tikai ostu teritorijās, neatkarīgi no to karoga.
- (10) Tādēļ Regula (EK) Nr. 3051/95 būtu jāatceļ.

⁽¹⁾ OV C 302, 7.12.2004., 20. lpp.⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2004. gada 10. marta Atzinums C 102 E, 28.4.2004., 565. lpp.), Padomes 2005. gada 18. jūlija Kopēja nostāja un Eiropas Parlamenta ... nostāja (vēl nav publicēts Oficiālajā Vēstnesī).⁽³⁾ OV L 320, 30.12.1995., 14. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2099/2002 (OV L 324, 29.11.2002., 1. lpp.).

(11) Ja dalībvalsts uzskata, ka sabiedrībām ir grūti nodrošināt praksē atbilstību ISM kodeksa A daļas īpašiem noteikumiem attiecībā uz noteiktiem kuģiem vai kuģu tipiem, kas veic vienīgi vietējos reisus attiecīgajā dalībvalstī, tā var pilnībā vai daļēji atkāpties no minētajiem noteikumiem, nosakot pasākumus, kas nodrošina kodeksa mērķu līdzvērtīgu sasniegšanu. Attiecībā uz šādiem kuģiem un sabiedrībām tā var ieviest alternatīvas sertifikācijas un apstiprināšanas procedūras.

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Mērķis

(12) Ir nepieciešams ņemt vērā Padomes Direktīvu 95/21/EK (1995. gada 19. jūnijs), kas nosaka, kā kuģošanai Kopienas ostas un dalībvalstu jurisdikcijai pakļautos ūdeņos piemērot starptautiskos standartus attiecībā uz kuģu drošību, piesārņojuma novēršanu un dzīves un darba apstākļiem uz kuģiem (ostas valsts kontrole) ⁽¹⁾.

Šīs regulas mērķis ir uzlabot 3. panta 1. punktā minēto kuģu drošības vadību un drošu ekspluatāciju un kuģu izraisītā piesārņojuma novēršanu, nodrošinot, ka sabiedrības, kas izmanto minētos kuģus, darbojas saskaņā ar ISM kodeksu:

a) sabiedrībām ieviešot, īstenojot un atbilstīgi uzturot kuģa un krasta drošības vadības sistēmas; un

(13) Ir nepieciešams ņemt vērā arī Padomes Direktīvu 94/57/EK (1994. gada 22. novembris) par kopīgiem noteikumiem un standartiem attiecībā uz organizācijām, kas pilnvarotas veikt kuģu pārbaudes un apsekojumus, un attiecīgajām darbībām, kuras veic valsts administrācijas jūras lietu jomā ⁽²⁾, lai noteiktu atzītas organizācijas saskaņā ar šīs regulas mērķi, un Padomes Direktīvu 98/18/EK (1998. gada 17. marts) par pasažieru kuģu drošības noteikumiem un standartiem ⁽³⁾, lai noteiktu šīs regulas piemērošanas jomu attiecībā uz vietējos reisus iesaistītajiem pasažieru kuģiem.

b) karoga un ostas valsts administrācijai kontrolējot to.

2. pants

Definīcijas

(14) Pasākumi, kas vajadzīgi II pielikuma grozīšanai, būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽⁴⁾.

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

(15) Ņemot vērā to, ka dalībvalstis nevar pietiekami labi sasniegt šīs regulas mērķus, proti, uzlabot kuģu drošības vadību un drošu ekspluatāciju un kuģu izraisītā piesārņojuma novēršanu, un tādēļ tos var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionālītātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai,

1) "ISM kodekss" ir Drošas kuģu ekspluatācijas un piesārņojuma novēršanas vadības starptautiskais kodekss, ko pieņēmusi Starptautiskā jūrmiecības organizācija ar Asamblejas 1993. gada 4. novembra Rezolūciju A.471 (18), kas grozīts ar Kuģošanas drošības komitejas 2000. gada 5. decembra Rezolūciju MSC.104 (73) un kas iekļauts šīs regulas I pielikumā, tā jaunākajā versijā;

2) "atzīta organizācija" ir struktūra, kas atzīta saskaņā ar Direktīvu 94/57/EK;

3) "sabiedrība" ir kuģa īpašnieks vai jebkura cita organizācija vai persona, piemēram, pārvaldnieks vai bezapkalpes kuģa fraktētājs, kurš no īpašnieka pārņēmis atbildību par kuģa ekspluatāciju un kurš, uzņemoties šādu atbildību, ir piekritis pārņemt visus pienākumus un atbildību, ko uzliek ISM kodekss;

4) "pasažieru kuģis" ir kuģis, tostarp ātrgaitas kuģis, kas pārvadā vairāk nekā divpadsmit pasažierus, vai arī pasažieru zemūdens kuģis;

⁽¹⁾ OV L 157, 7.7.1995., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/84/EK (OV L 324, 29.11.2002., 53. lpp.).

⁽²⁾ OV L 319, 12.12.1994., 20. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2002/84/EK.

⁽³⁾ OV L 144, 15.5.1998., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Direktīvu 2003/75/EK (OV L 190, 30.7.2003., 6. lpp.).

⁽⁴⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

- 5) "pasažieris" ir jebkura persona, kas nav: saskaņā ar valstu noteikumiem attiecībā uz tonnāžas noteikšanu.
- a) kapteinis vai kuģa apkalpes loceklis, vai cita persona, kas jebkāda veidā nodarbināta vai iesaistīta šā kuģa darbībā uz kuģa klāja;
- b) bērns, kas nav sasniedzis viena gada vecumu;
- 6) "ātrgaitas kuģis" ir ātrgaitas kuģis, kā tas definēts SOLAS konvencijas Noteikuma X-1/2 jaunākajā versijā. Ātrgaitas pasažieru kuģiem piemēro ierobežojumus, kas norādīti Direktīvas 98/18/EK 2. panta f) apakšpunktā;
- 7) "kravas kuģis" ir kuģis, tostarp ātrgaitas kuģis, kas nav pasažieru kuģis;
- 8) "starptautiskais reiss" ir jūras reiss no dalībvalsts vai jebkuras citas valsts ostas uz ostu ārpus šīs valsts vai otrādi;
- 9) "vietējais reiss" ir reiss jūras teritorijā no dalībvalsts ostas uz šo pašu vai citu ostu šajā dalībvalstī;
- 10) "regulāra jūras satiksme" ir kuģu reisu kopums, kas nodrošina satiksmi starp tiem pašiem diviem vai vairākiem punktiem:
- a) saskaņā ar publicētu kustības grafiku vai
- b) ar tik regulāriem un biežiem reisiem, kas veido atpazīstamus, sistemātiskus reisu kopumus;
- 11) "ro-ro pasažieru prāmis" ir jūras pasažieru kuģošanas līdzeklis, kā tas definēts SOLAS konvencijas II-1 nodaļas jaunākajā versijā;
- 12) "pasažieru zemūdens kuģis" ir pasažieru pārvietojams kuģošanas līdzeklis, kas galvenokārt darbojas zem ūdens un kam vajadzīgs atbalsts no ūdens virsmas, piemēram, virsmas kuģiem vai krasta objektiem, pārraudzībai un viena vai vairāku šādu uzdevumu veikšanai:
- a) enerģijas avota atjaunošanai;
- b) augsta spiediena gaisa uzņemšanai;
- c) dzīvības nodrošināšanas sistēmas atjaunošanai;
- 13) "pārvietojama jūras urbšanas iekārta" ir kuģošanas līdzeklis, kas var tikt iesaistīts urbšanas darbībā resursu, kas atrodas zem jūras gultnes, piemēram, šķidro vai gāzveida ogļūdeņražū, sēra vai sāļu, atklāšanai un ekspluatācijai;
- 14) "bruto tonnāža" ir kuģa bruto tonnāža, kas noteikta saskaņā ar 1969. gada Starptautisko kuģu tonnāžas noteikšanas konvenciju, vai, attiecībā uz kuģiem, kas veic tikai vietējos reisos un kuru tonnāža nav noteikta saskaņā ar minēto konvenciju, kuģa bruto tonnāža, kas noteikta
3. pants
- Piemērošanas joma**
1. Šī regula attiecas uz šādiem kuģu tipiem un sabiedrībām, kas tos izmanto:
- a) dalībvalsts karoga kravu un pasažieru kuģiem, kas iesaistīti starptautiskajos reisos;
- b) kravu un pasažieru kuģiem, kas iesaistīti tikai vietējos reisos, neatkarīgi no to karoga;
- c) kravu un pasažieru kuģiem, kas brauc uz dalībvalstu ostām vai no tām regulārā jūras satiksmē, neatkarīgi no to karoga;
- d) pārvietojamām jūras urbšanas iekārtām, kas darbojas dalībvalsts pakļautībā.
2. Šī regula neattiecas uz šādiem kuģu tipiem un sabiedrībām, kas tos izmanto:
- a) kara kuģiem, karaspēka transportkuģiem un citiem kuģiem, kas pieder dalībvalstij vai ko tā pārvalda, un ko izmanto tikai nekomerciāla rakstura valsts dienesta vajadzībām;
- b) kuģiem, kas netiek vadīti mehāniski, primitīvas konstrukcijas koka kuģiem, izpriecu jahtām un izpriecu kuģiem, ja tajos nav un nebūs apkalpes un tie nepārvadā vairāk nekā 12 pasažierus komerciālos nolūkos;
- c) zvejas kuģiem;
- d) kravas kuģiem un pārvietojamām jūras urbšanas iekārtām, kuru tonnāža nepārsniedz 500;
- e) pasažieru kuģiem, kas nav ro-ro pasažieru prāmji, C un D klases jūras rajonos, kā noteikts Direktīvas 98/18/EK 4. pantā.
4. pants
- Atbilstība**
- Dalībvalstis nodrošina, ka visas sabiedrības, kas izmanto kuģus, uz kuriem attiecas šī regula, ievēro šīs regulas noteikumus.
5. pants
- Drošības vadības prasības**
- Kuģiem, kas minēti 3. panta 1. punktā, un tos pārvaldošajām sabiedrībām ir jāatbilst visām ISM kodeksa A daļā ietvertajām prasībām.

6. pants

Sertifikācija un apstiprināšana

Saistībā ar sertifikāciju un apstiprināšanu dalībvalstīm jāatbilst ISM kodeksa B daļas noteikumiem.

7. pants

Atkāpe

1. Ja dalībvalsts uzskata, ka sabiedrībām praksē ir grūti ievērot ISM kodeksa A daļas 6., 7., 9., 11. un 12. punktu attiecībā uz noteiktiem kuģiem vai kuģu tipi, kas veic tikai vietējos reisus attiecīgajā dalībvalstī, tā var pilnībā vai daļēji atkāpties no minētajiem noteikumiem, nosakot pasākumus, kas nodrošina Kodeksa mērķu līdzvērtīgu sasniegšanu.

2. Ja dalībvalsts uzskata, ka sabiedrībām praksē ir grūti izpildīt 6. panta prasības, tā var noteikt alternatīvas sertifikācijas un apstiprināšanas procedūras kuģiem un sabiedrībām, attiecībā uz kurām ir pieņemta atkāpe saskaņā ar 1. punktu.

3. Šā panta 1. punktā un, vajadzības gadījumā, 2. punktā minētajos apstākļos piemēro šādu procedūru:

a) attiecīgā dalībvalsts paziņo Komisijai par atkāpi un par pasākumiem, ko tā paredz pieņemt;

b) ja sešos mēnešos pēc paziņošanas saskaņā ar 12. panta 2. punktā minēto procedūru tiek nolemts, ka ierosinātā atkāpe nav pamatota vai ka ierosinātie pasākumi nav pietiekami, attiecīgajai dalībvalstij ir jāgroza ierosinātie noteikumi vai jāatgriežas no to pieņemšanas;

c) attiecīgā dalībvalsts publisko visus pieņemtos pasākumus ar tiešu atsauci uz 1. punktu un, vajadzības gadījumā, 2. punktu.

4. Pēc 1. punktā un, attiecīgos gadījumos, 2. punktā minētās atkāpes pieņemšanas attiecīgā dalībvalsts izsniedz sertifikātu saskaņā ar II pielikuma 5. punkta otro daļu, norādot piemērojamos ekspluatācijas ierobežojumus.

8. pants

Sertifikātu derīgums, pieņemšana un atzīšana

1. Atbilstības dokuments ir derīgs ilgākais piecus gadus no tā izsniegšanas dienas. Drošības vadības sertifikāts ir derīgs ilgākais piecus gadus no tā izsniegšanas dienas.

2. Ja atbilstības dokumentu un drošības vadības sertifikātu atjauno, piemēro attiecīgos ISM kodeksa B daļas noteikumus.

3. Dalībvalstis pieņem atbilstības dokumentu, pagaidu atbilstības dokumentu, drošības vadības sertifikātu un pagaidu drošības vadības sertifikātu, ko izsniegusi kādas citas dalībvalsts administrācija vai atzīta organizācija minētās administrācijas vārdā.

4. Dalībvalstis pieņem atbilstības dokumentus, pagaidu atbilstības dokumentus, drošības vadības sertifikātus un pagaidu drošības vadības sertifikātus, ko izsniegušas trešo valstu administrācijas vai kas izdoti to vārdā.

Tomēr kuģiem, kas iesaistīti regulārā jūras satiksmē, atbilstības dokumentu, pagaidu atbilstības dokumentu, drošības vadības sertifikātu un pagaidu drošības vadības sertifikātu, kas izsniegti trešo valstu administrāciju vārdā, atbilstību ISM kodeksam jebkādā piemērotā veidā pārbauda attiecīgā(-s) dalībvalsts(-is) vai tās (to) vārdā, izņemot gadījumus, kad tos izsniegusi dalībvalsts administrācija vai atzīta organizācija.

9. pants

Sankcijas

Dalībvalstis paredz noteikumus par sankcijām, kas piemērojamas par šīs regulas pārkāpumiem, un veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu to izpildi. Noteiktajām sankcijām jābūt efektīvām, samērīgām un preventīvām.

10. pants

Ziņojumi

1. Dalībvalstis reizi divos gados ziņo Komisijai par šīs regulas īstenošanu.

2. Saskaņā ar 12. panta 2. punktā minēto procedūru Komisija izveido saskaņotu veidlapu šādiem ziņojumiem.

3. Komisija ar Eiropas Jūras drošības aģentūras palīdzību sešos mēnešos pēc ziņojumu saņemšanas no dalībvalstīm sagatavo kopsavilkuma ziņojumu par šīs regulas īstenošanu, vajadzības gadījumā pievienojot jebkādus priekšlikumus pasākumiem. Šo ziņojumu adresē Eiropas Parlamentam un Padomei.

11. pants

Grozījumi

1. ISM kodeksa grozījumi var tikt izslēgti no šīs regulas darbības jomas saskaņā ar 5. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 2099/2002 (2002. gada 5. novembris), ar ko izveido Kuģošanas drošības un kuģu izraisītā piesārņojuma novēršanas komiteju (COSS) un groza regulas par jūras drošību un kuģu izraisītā piesārņojuma novēršanu⁽¹⁾.

2. Jebkuru grozījumu II pielikumā veic saskaņā ar 12. panta 2. punktā minēto procedūru.

12. pants

Komiteja

1. Komisijai palīdz Kuģošanas drošības un kuģu izraisītā piesārņojuma novēršanas komiteja (COSS), kas izveidota saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2099/2002 3. pantu.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs

...

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs

...

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais laiksposms ir divi mēneši.

3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

13. pants

Atcelšana

1. Regulu (EK) Nr. 3051/95 atceļ no ... (*).

2. Pagaidu atbilstības dokumenti, pagaidu drošības vadības sertifikāti, atbilstības dokumenti un drošības vadības sertifikāti, kas izsniegti pirms ... (**), paliek spēkā līdz to derīguma termiņa beigām vai līdz to derīguma nākamajai apliecināšanai.

14. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Attiecībā uz kravas un pasažieru kuģiem, kuru atbilstība ISM kodeksam vēl nav pieprasīta, šo regulu piemēro no ... (*).

⁽¹⁾ OV L 324, 29.11.2002., 1. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 415/2004 (OV L 68, 6.3.2004., 10. lpp.).

(*) Šīs regulas spēkā stāšanās diena.

(**) Divus gadus pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas.

I PIELIKUMS

**DROŠAS KUĢU EKSPLUATĀCIJAS UN PIESĀRŅOJUMA NOVĒRŠANAS VADĪBAS STARPTAUTISKAIS
KODEKSS (STARPTAUTISKAIS DROŠĪBAS VADĪBAS (ISM) KODEKSS)**

A DAĻA — ĪSTENOŠANA

1. VISPĀRĪGA INFORMĀCIJA
 - 1.1. **Definīcijas**
 - 1.2. **Mērķi**
 - 1.3. **Piemērošana**
 - 1.4. **Drošības vadības sistēmu (SMS) funkcionālās prasības**
2. DROŠĪBAS UN VIDES AIZSARDZĪBAS POLITIKA
3. SABIEDRĪBAS ATBILDĪBA UN PILNVARAS
4. NORĪKOTĀ(-ĀS) PERSONA(-AS)
5. KAPTEIŅA PIENĀKUMI UN PILNVARAS
6. RESURSI UN DARBINIEKI
7. PLĀNU IZSTRĀDE DARBĪBĀM UZ KUĢA KLĀJA
8. GATAVĪBA ĀRKĀRTAS SITUĀCIJĀM
9. ZIŅOJUMI PAR NEATBILSTĪBU, NEGADĪJUMIEM UN BĪSTAMAJĀM SITUĀCIJĀM UN TO ANALĪZE
10. KUĢA UN TĀ APRĪKOJUMA UZTURĒŠANA
11. DOKUMENTĀCIJA
12. SABIEDRĪBAS APSTIPRINĀŠANA, PĀRSKATS UN NOVĒRTĒJUMS

B DAĻA — SERTIFIKĀCIJA UN APSTIPRINĀŠANA

13. SERTIFIKĀCIJA UN PERIODISKA APSTIPRINĀŠANA
14. PAGaidu SERTIFIKĀCIJA
15. APSTIPRINĀŠANA
16. SERTIFIKĀTU VEIDLAPAS

DROŠAS KUĢU EKSPLUATĀCIJAS UN PIESĀRŅOJUMA NOVĒRŠANAS VADĪBAS STARPTAUTISKAIS KODEKSS (STARPTAUTISKAIS DROŠĪBAS VADĪBAS (ISM) KODEKSS)

A DAĻA — ĪSTENOŠANA

1. VISPĀRĪGA INFORMĀCIJA

1.1. **Definīcijas**

Šī kodeksa A un B daļai piemērojamas šādas definīcijas.

- 1.1.1. "Starptautiskais drošības vadības (ISM) kodekss" ir Asamblejas pieņemts Drošas kuģu ekspluatācijas un piesārņojuma novēršanas vadības starptautiskais kodekss, ar grozījumiem, ko var apstiprināt Organizācija.
- 1.1.2. "Sabiedrība" ir kuģa īpašnieks vai jebkura cita organizācija vai persona, piemēram, pārvaldnieks vai bezapkalpes kuģa fraktētājs, kurš no īpašnieka pārņēmis atbildību par kuģa ekspluatāciju un kurš, uzņemoties šādu atbildību, ir piekritis pārņemt visus pienākumus un atbildību, ko tam uzliek Kodekss.
- 1.1.3. "Administrācija" ir kuģa karoga valsts valdība.
- 1.1.4. "Drošības vadības sistēma" ir strukturēta un dokumentēta sistēma, kas ļauj sabiedrības personālam efektīvi īstenot sabiedrības drošības un vides aizsardzības politiku.
- 1.1.5. "Atbilstības dokuments" ir dokuments, kas izsniegts sabiedrībai, kura atbilst šī kodeksa prasībām.
- 1.1.6. "Drošības vadības sertifikāts" ir dokuments, kas izsniegts kuģim un kas nozīmē, ka sabiedrība un tās kuģa vadība darbojas saskaņā ar apstiprināto drošības vadības sistēmu.
- 1.1.7. "Objektīvi pierādījumi" ir kvantitatīva vai kvalitatīva informācija, uzskaites dati vai ziņojumi, kas attiecas uz drošību vai drošības vadības sistēmas elementu esamību un ieviešanu un kas balstīti uz novērojumiem, mērījumiem vai testiem, un ko var pārbaudīt.
- 1.1.8. "Novērojums" ir ziņojums, ko sniedz drošības vadības audita laikā un ko pamato ar objektīviem pierādījumiem.
- 1.1.9. "Neatbilstība" ir novērota situācija, kurā objektīvi pierādījumi norāda uz to, ka nav izpildīta konkrēta prasība.
- 1.1.10. "Būtiska neatbilstība" ir precīzi noskaidrojama novirze, kura rada nopietnus draudus personāla vai kuģa drošībai vai nopietnu vides apdraudējumu un kuras dēļ jāveic tūlītēja koriģējoša rīcība; tas ietver arī situācijas, kad šī kodeksa noteikums netiek efektīvi un sistemātiski īstenots.
- 1.1.11. "Gadadiena" ir katra gada diena un mēnesis, kas atbilst attiecīgā dokumenta vai sertifikāta derīguma termiņa beigu datumam.
- 1.1.12. "Konvencija" ir grozītā 1974.gada Starptautiskā konvencija par cilvēku dzīvības aizsardzību uz jūras.

1.2. **Mērķi**

- 1.2.1. Kodeksa mērķis ir veicināt drošību uz jūras, novērst cilvēku ievainošanu vai dzīvības zaudēšanu, kā arī izvairīties no kaitējuma videi, jo īpaši jūras videi, un īpašumam.

1.2.2. Sabiedrības drošības vadības mērķiem, citā starpā:

1.2.2.1. jānodrošina kuģa droša darbība un droša darba vide;

1.2.2.2. jānosaka drošības pasākumi pret jebkuriem konstatētiem draudiem; un

1.2.2.3. nepārtraukti jāuzlabo krasta un kuģu personāla iemaņas drošības vadības jomā, tostarp gatavošanās ārkārtīgiem gadījumiem attiecībā uz drošību un vides aizsardzību.

1.2.3. Drošības vadības sistēmai jānodrošina:

1.2.3.1. atbilstība obligātajām normām un noteikumiem; un

1.2.3.2. tas, ka ņem vērā piemērojamos kodeksus, pamatnostādnes un standartus, ko ieteikusi Organizācija, administrācijas, klasificēšanas sabiedrības un jūrmiecības nozares organizācijas.

1.3. **Piemērošana**

Šā kodeksa prasības var piemērot visiem kuģiem.

1.4. **Drošības vadības sistēmas (SMS) funkcionālās prasības**

Katrai sabiedrībai jāizveido, jāīsteno un jāuztur drošības vadības sistēma (SMS), kas ietver šādas funkcionālās prasības:

1.4.1. drošības un vides aizsardzības politika;

1.4.2. instrukcijas un procedūras, lai nodrošinātu kuģu drošu darbību un vides aizsardzību saskaņā ar attiecīgiem starptautiskajiem un karoga valsts tiesību aktiem;

1.4.3. noteikti pilnvaru līmeņi un saziņas iespējas starp krasta un kuģa personālu;

1.4.4. procedūras ziņošanai par nelaiemes gadījumiem un neatbilstību šā kodeksa noteikumiem;

1.4.5. procedūras, lai sagatavotos un reaģētu ārkārtas situācijās; un

1.4.6. iekšējo auditu un vadības pārskatu kārtība.

2. DROŠĪBAS UN VIDES AIZSARDZĪBAS POLITIKA

2.1. Sabiedrībai jāizveido drošības un vides aizsardzības politika, kas nosaka, kā sasniegt 1.2. punktā norādītos mērķus.

2.2. Sabiedrībai jānodrošina, ka gan uz kuģa, gan krastā šo politiku īsteno un uztur spēkā visos organizācijas līmeņos.

3. SABIEDRĪBAS ATBILDĪBA UN PILNVARAS

3.1. Ja par kuģi atbild cita persona, nevis īpašnieks, tad īpašniekam jāpaziņo administrācijai šīs personas pilns vārds un informācija par šo personu.

3.2. Sabiedrībai jānosaka un jādokumentē atbildība, pilnvaras un saiknes starp personālu, kas vada, veic un pārbauda darbu, kurš saistīts ar drošību un piesārņojuma novēršanu un ietekmē to.

3.3. Sabiedrība atbild par to, lai norīkotā persona vai personas savu funkciju veikšanai saņemtu pietiekamus resursus un atbalstu no krasta.

4. NORĪKOTĀ(-ĀS) PERSONA(-AS)

Lai nodrošinātu katra kuģa drošu ekspluatāciju un nodrošinātu saikni starp sabiedrību un kuģa personālu, katrai sabiedrībai atkarībā no apstākļiem jānorīko krastā persona vai personas, kam ir tieša pieeja visaugstākajam vadības līmenim. Norīkotās personas vai personu atbildībā un pilnvarās jāietilpst drošības un piesārņojuma novēršanas aspektu uzraudzībai attiecībā uz katra kuģa darbību, kā arī pienākumam vajadzības gadījumā nodrošināt attiecīgus resursus un krasta atbalstu.

5. KAPTEIŅA PIENĀKUMI UN PILNVARAS

5.1. Sabiedrībai skaidri jānosaka un jādokumentē kapteiņa atbildība par:

- 5.1.1. sabiedrības drošības un vides aizsardzības politikas īstenošanu;
- 5.1.2. apkalpes motivēšanu ievērot šo politiku;
- 5.1.3. attiecīgo vienkārši un skaidri izklāstītu rīkojumu un instrukciju izdošanu;
- 5.1.4. noteikto prasību ievērošanas pārbaudi; un
- 5.1.5. SMS pārskatīšanu un ziņošanu vadībai krastā par tās trūkumiem.

5.2. Sabiedrībai jānodrošina, lai kuģa un krasta SMS ir skaidra norāde, kas uzsver kapteiņa pilnvaras. Sabiedrībai ar SMS jānosaka, ka kapteinim ir lielākās pilnvaras un atbildība pieņemt lēmumus attiecībā uz drošību un piesārņojuma novēršanu un, vajadzības gadījumā, lūgt sabiedrības palīdzību.

6. RESURSI UN DARBINIEKI

6.1. Sabiedrībai jānodrošina, ka kapteinim ir:

- 6.1.1. atbilstoša kvalifikācija komandēšanai;
- 6.1.2. pilnīgas zināšanas par sabiedrības SMS; un
- 6.1.3. vajadzīgais atbalsts, lai varētu droši veikt kapteiņa pienākumus.

6.2. Sabiedrībai jānodrošina, ka uz katra kuģa strādā saskaņā ar valsts un starptautiskajām prasībām kvalificēti, sertificēti un veseli jūrnieki.

6.3. Sabiedrībai jāievieš procedūras, lai nodrošinātu, ka jaunos darbiniekus un darbiniekus, kuri norīkoti veikt jaunus pienākumus attiecībā uz drošību un vides aizsardzību, atbilstīgi iepazīstina ar viņu pienākumiem.

Saprotami jāizklāsta, jādokumentē un jāizsniedz instrukcijas, kuras ir būtiski sniegt pirms kuģošanas.

6.4. Sabiedrībai jānodrošina, ka viss sabiedrības SMS iesaistītais personāls pietiekami izprot attiecīgos noteikumus, tiesību aktus, kodeksus un pamatnostādnes.

6.5. Sabiedrībai jāizveido un jāuztur spēkā procedūra, lai noteiktu, vai ir nepieciešamas mācības, kas var būt vajadzīgas, stiprinot SMS, un jānodrošina, ka šādas mācības nodrošina visam attiecīgajam personālam.

6.6. Sabiedrībai jānosaka procedūra, kādā kuģa personāls tam saprotamā(-ās) valodā(-ās) saņem attiecīgo informāciju par SMS.

- 6.7. Sabiedrībai jānodrošina, ka kuģa personāls, pildot savus ar SMS saistītos pienākumus, spēj efektīvi sazināties.
7. PLĀNU IZSTRĀDE DARBĪBĀM UZ KUĢA KLĀJA
- Sabiedrībai jānosaka procedūras, kā sagatavot plānus un instrukcijas galvenajām darbībām uz kuģa klāja, kas saistītas ar kuģa drošību un piesārņojuma novēršanu, tostarp, ja vajadzīgs, pārbaudes punktu sarakstus. Dažādie attiecīgie pienākumi jānosaka un jāsadala kvalificētam personālam.
8. GATAVĪBA ĀRKĀRTAS SITUĀCIJĀM
- 8.1. Sabiedrībai jānosaka procedūras, lai skaidri izklāstītu, aprakstītu un rīkotos iespējamās ārkārtas situācijās uz kuģa klāja.
- 8.2. Sabiedrībai jānosaka mācību trauksmes un apmācības programmas, lai sagatavotos ārkārtas situācijām.
- 8.3. SMS jānodrošina, ka sabiedrības organizācija spēj jebkurā laika reaģēt apdraudējuma gadījumos, nelaimes gadījumos un ārkārtas situācijās, kurās iesaistīti tās kuģi.
9. ZIŅOJUMI PAR NEATBILSTĪBU, NEGADĪJUMIEM UN BĪSTAMĀM SITUĀCIJĀM UN TO ANALĪZE
- 9.1. SMS jāiekļauj procedūras, kas nodrošina, ka sabiedrībai ziņo par neatbilstībām, negadījumiem un bīstamām situācijām, kā arī tos izmeklē un analizē nolūkā uzlabot drošību un novērst piesārņojumu.
- 9.2. Sabiedrībai jānosaka procedūras, lai īstenotu koriģējošu rīcību.
10. KUĢA UN APRĪKOJUMA UZTURĒŠANA
- 10.1. Sabiedrībai jānosaka procedūra, lai nodrošinātu, ka kuģi uztur saskaņā ar attiecīgajām normām un noteikumiem, kā arī jebkurām papildu prasībām, ko var noteikt sabiedrība.
- 10.2. Ievērojot šīs prasības, sabiedrībai jānodrošina, ka:
- 10.2.1. pārbaudes veic pēc atbilstīgiem starplaikiem;
- 10.2.2. par jebkuru neatbilstību ziņo, norādot tās iespējamo cēloni, ja tāds ir zināms;
- 10.2.3. veic atbilstīgu koriģējošu darbību; un
- 10.2.4. reģistrē šos pasākumus.
- 10.3. Sabiedrībai jānosaka procedūras, kādās saistībā ar SMS precīzi identificē aprīkojumu un tehniskās sistēmas, kuru pēkšņa sabojāšanās var radīt bīstamas situācijas. SMS jānodrošina īpaši pasākumi, kas paredzēti šādu iekārtu un sistēmu uzticamības paaugstināšanai. Šajos pasākumos jāiekļauj regulāra rezerves ierīču un iekārtu vai tehnisko sistēmu, ko regulāri neizmanto, testēšana.
- 10.4. Pārbaudes, kas minētas 10.2. punktā, kā arī pasākumi, kas minēti 10.3. punktā, jāiekļauj kuģa darbības uzturēšanā/ierastajā kārtībā.
11. DOKUMENTĀCIJA
- 11.1. Sabiedrībai jānosaka un jāuztur spēkā procedūra, lai kontrolētu visus ar SMS saistītos dokumentus un informāciju.

- 11.2. Sabiedrībai jānodrošina, ka:
- 11.2.1. derīgi dokumenti ir pieejami visās attiecīgajās vietās;
 - 11.2.2. pilnvarots personāls izskata un apstiprina izmaiņas dokumentos; un
 - 11.2.3. novecojušus dokumentus tūlīt izņem no aprites.
- 11.3. Dokumentus, ko lieto, lai aprakstītu un īstenotu SMS, var klasificēt kā "drošības vadības instrukcijas". Dokumenti jāuzglabā tā, kā sabiedrība atzīst par visefektīvāko. Katram kuģim uz borta jāglabā informācija, kas attiecas uz šo kuģi.

12. SABIEDRĪBAS APSTIPRINĀŠANA, PĀRSKATS UN NOVĒRTĒJUMS

- 12.1. Sabiedrībai jāveic iekšējie drošības auditi, lai pārbaudītu, vai drošības un piesārņojuma novēršanas pasākumi atbilst SMS.
- 12.2. Sabiedrībai periodiski jānovērtē efektivitāte un, ja vajadzīgs, jāpārskata SMS saskaņā ar sabiedrības noteikto procedūru.
- 12.3. Auditi un iespējamā koriģējošā rīcība jāveic saskaņā ar dokumentāri noteiktu procedūru.
- 12.4. Personālam, kas veic auditus, jābūt neatkarīgam no pārbaudāmajām jomām, ja vien tas ir iespējams, ņemot vērā sabiedrības lielumu un veidu.
- 12.5. Auditu un pārskatu rezultāti jā dara zināmi visam attiecīgajā jomā iesaistītajam personālam.
- 12.6. Vadības personālam, kas atbild par attiecīgo jomu, savlaicīgi jālabo atklātie trūkumi.

B DAĻA — SERTIFIKĀCIJA UN APSTIPRINĀŠANA

13. SERTIFIKĀCIJA UN PERIODISKA APSTIPRINĀŠANA

- 13.1. Kuģis ir jāpārvalda sabiedrībai, kurai attiecībā uz šo kuģi ir izsniegts atbilstības dokuments vai pagaidu atbilstības dokuments saskaņā ar 14.1. punktu.
- 13.2. Administrācijai, administrācijas atzītai organizācijai vai pēc administrācijas pieprasījuma citai konvencijas līgumslēdzējas valdībai jāizsniedz atbilstības dokuments jebkurai sabiedrībai, kas atbilst šā kodeksa prasībām, administrācijas noteiktam laikposmam, kuram nevajadzētu pārsniegt piecus gadus. Šis dokuments jāpieņem kā pierādījums, ka sabiedrība spēj izpildīt šā kodeksa prasības.
- 13.3. Atbilstības dokuments ir derīgs tikai to tipu kuģiem, kas ir skaidri norādīti dokumentā. Šāda norāde atbilst tiem kuģu tipiem, uz ko attiecas sākotnējā apstiprināšana. Citus kuģu tipus var pievienot tikai pēc sabiedrības apstiprināšanas attiecībā uz spēju ievērot šā kodeksa prasības, kas attiecas uz šādiem kuģu tipiem. Šajā sakarā tie ir kuģu tipi, kas minēti Konvencijas IX/1. noteikumā.

- 13.4. Atbilstības dokumenta derīgums katru gadu trīs mēnešus pirms vai pēc gadadienas jāapstiprina administrācijai, administrācijas atzītai organizācijai vai — pēc administrācijas pieprasījuma — citai līgumslēdzējai valdībai.
- 13.5. Administrācijai vai — pēc tās pieprasījuma — līgumslēdzējai valdībai, kas dokumentu ir izsniegusi, atbilstības dokuments ir jāanulē, ja nav pieprasīta 13.4. punktā noteiktā ikgadējā apstiprināšana vai ja ir pierādījumi par būtisku neatbilstību šim kodeksam.
- 13.5.1. Ja anulē atbilstības dokumentu, tad jāanulē arī visi ar to saistītie drošības vadības sertifikāti un/vai pagaidu drošības vadības sertifikāti.
- 13.6. Atbilstības dokumenta kopijai jāatrodas uz kuģa, lai kuģa kapteinis pēc pieprasījuma varētu to uzrādīt administrācijas vai tās atzītas organizācijas veiktas apstiprināšanas gadījumā vai kontrolei, kas minēta Konvencijas IX/6.2. noteikumā. Dokumenta kopijām nav jābūt oficiāli apstiprinātām.
- 13.7. Administrācijai, administrācijas atzītai organizācijai vai — pēc administrācijas pieprasījuma — citai līgumslēdzējai valdībai jāizsniedz drošības vadības sertifikāts kuģim uz laika periodu, kas nav ilgāks par pieciem gadiem. Drošības vadības sertifikāts jāizdod pēc tam, kad ir pārbaudīts, ka sabiedrība un tās kuģa vadība darbojas saskaņā ar apstiprināto drošības vadības sistēmu. Šis sertifikāts jāpieņem kā pierādījums, ka kuģis atbilst šā kodeksa prasībām.
- 13.8. Attiecībā uz drošības vadības sertifikāta derīgumu administrācijai vai administrācijas atzītai organizācijai, vai — pēc administrācijas pieprasījuma — citai līgumslēdzējai valdībai jāveic vismaz viena starpposma apstiprināšana. Ja jāveic tikai viena starpposma apstiprināšana un drošības vadības sertifikāta derīgums ir pieci gadi, šai apstiprināšanai jānotiek laikā starp drošības vadības sertifikāta otro un trešo gadadienas datumu.
- 13.9. Papildus 13.5.1. punktā izklāstītajām prasībām drošības vadības sertifikāts jāanulē administrācijai vai — pēc administrācijas pieprasījuma — līgumslēdzējai valdībai, kas to izsniegusi, ja netiek pieprasīta 13.8. punktā noteiktā starpposma apstiprināšana vai ja ir pierādījumi par būtisku neatbilstību šim kodeksam.
- 13.10. Neatkarīgi no 13.2. un 13.7. punktā izklāstītajām prasībām, ja atjaunošanas apstiprināšana ir pabeigta triju mēnešu laikā pirms esošā atbilstības dokumenta vai drošības vadības sertifikāta derīguma termiņa beigām, jaunajam atbilstības dokumentam vai jaunajam drošības vadības sertifikātam jāstājas spēkā no atjaunošanas apstiprināšanas pabeigšanas dienas uz laiku, kas nav ilgāks par pieciem gadiem, sākot no esošā atbilstības dokumenta vai drošības vadības sertifikāta derīguma termiņa beigām.
- 13.11. Kad atjaunošanas apstiprināšana ir pabeigta vairāk nekā trīs mēnešus pirms esošā atbilstības dokumenta vai drošības vadības sertifikāta derīguma termiņa beigu dienas, jaunais atbilstības dokuments vai jaunais drošības vadības sertifikāts stājas spēkā no atjaunošanas apstiprināšanas pabeigšanas dienas uz laiku, kas nav ilgāks par pieciem gadiem, sākot no atjaunošanas apstiprināšanas pabeigšanas dienas.

14. PAGaidu SERTIFIKĀCIJA

- 14.1. Pagaidu atbilstības dokumentu var izdot, lai veicinātu šī kodeksa sākotnējo īstenošanu gadījumos, kad:

1) tā ir jaunizveidota sabiedrība; vai

2) esošajā atbilstības dokumentā jāietver jauni kuģu tipi pēc apstiprināšanas, ka sabiedrībai ir drošības vadības sistēma, kas atbilst šī kodeksa 1.2.3. punktā minētajiem mērķiem, ar nosacījumu, ka sabiedrība uzrāda plānus īstenot drošības vadības sistēmu, kas pilnībā atbilst šī kodeksa prasībām, pagaidu atbilstības dokumenta derīguma laikā. Šādu pagaidu atbilstības dokumentu administrācija vai tās atzīta organizācija, vai — pēc administrācijas pieprasījuma — cita līgumslēdzēja valdība izsniedz uz laika periodu, kas nav ilgāks par 12 mēnešiem. Pagaidu atbilstības dokumenta kopijai jāatrodas uz kuģa, lai kuģa kapteinis pēc pieprasījuma varētu to uzrādīt, kad administrācija vai tās atzīta organizācija veic apstiprināšanu vai kad tiek veikta kontrole, kas minēta Konvencijas IX/6.2. noteikumā. Dokumenta kopijai nav jābūt oficiāli apstiprinātai.

- 14.2. Pagaidu drošības vadības sertifikātu var izsniegt:
- 1) jauniem kuģiem, nododot tos ekspluatācijā;
 - 2) sabiedrībai uzņemoties atbildību par sabiedrībai jauna kuģa darbību; vai
 - 3) nomainot kuģa karogu.
- Šādu pagaidu drošības vadības sertifikātu izsniedz uz laika periodu, kas nav ilgāks par 6 mēnešiem, administrācija vai tās atzīta organizācija, vai — pēc administrācijas pieprasījuma — cita līgumslēdzēja valdība.
- 14.3. Administrācija vai — pēc administrācijas pieprasījuma — cita līgumslēdzēja valdība var īpašos gadījumos pagarināt pagaidu drošības vadības sertifikāta termiņu uz laika periodu, kas nav ilgāks par 6 mēnešiem, sākot no derīguma termiņa beigu dienas.
- 14.4. Pagaidu drošības vadības sertifikātu var izsniegt pēc tam, kad ir apstiprināts, ka:
- 1) atbilstības dokuments vai pagaidu atbilstības dokuments attiecas uz konkrēto kuģi;
 - 2) drošības vadības sistēma, ko nodrošina sabiedrība konkrētajam kuģim, ietver galvenos šī kodeksa elementus, un tā ir novērtēta audita laikā, ko veic saistībā ar atbilstības dokumenta izsniegšanu, vai uzrādīta pagaidu atbilstības dokumentu izsniegšanai;
 - 3) sabiedrība ir iepļānojusi veikt kuģa auditu triju mēnešu laikā;
 - 4) kapteinis un virsnieki pārzina drošības vadības sistēmu un iepļānotos pasākumus tās īstenošanai;
 - 5) instrukcijas, kas atzītas par svarīgām, tiek sniegtas pirms došanās jūrā; un
 - 6) svarīga informācija par drošības vadības sistēmu ir sniegta kuģa personālam saprotamā darba valodā vai valodās.
15. APSTIPRINĀŠANA
- 15.1. Visas šajā kodeksā prasītās apstiprināšanas jāveic saskaņā ar administrācijai pieņemamo procedūru, ņemot vērā Organizācijas ⁽¹⁾ izstrādātās pamatnostādnes.
16. SERTIFIKĀTU VEIDLAPAS
- 16.1. Atbilstības dokuments, drošības vadības sertifikāts, pagaidu atbilstības dokuments un pagaidu drošības vadības sertifikāts jā sastāda atbilstoši šī kodeksa papildinājumā dotajiem paraugiem. Ja šajos dokumentos lietotā valoda nav ne angļu, ne franču valoda, tekstam jāpievieno tulkojums vienā no šīm valodām.
- 16.2. Papildus 13.3. punktā minētajām prasībām kuģu tipus, kas norādīti atbilstības dokumentā un pagaidu atbilstības dokumentā, var apstiprināt, lai atspoguļotu jebkurus ierobežojumus kuģu darbībās, ka aprakstīts drošības vadības sistēmā.

⁽¹⁾ Attiecas uz Starptautiskā drošības vadības (ISM) kodeksa īstenošanas pamatnostādņēm, ko pieņēmusi Organizācija ar rezolūciju A.913 (22).

Papildinājums

Atbilstības dokumenta, drošības vadības sertifikāta, pagaidu atbilstības dokumenta un pagaidu drošības vadības sertifikāta veidlapas

ATBILSTĪBAS DOKUMENTS

(oficiāls zīmogs)

(valsts)

Sertifikāts Nr.

Izsniegts saskaņā ar 1974. GADA STARPTAUTISKĀS KONVENCIJAS PAR CILVĒKU DZĪVĪBAS AIZSARDZĪBU UZ JŪRAS noteikumiem, ņemot vērā tās grozījumus

Arvaldības pilnvaru
(Valsts nosaukums).....
(pilnvarotā persona vai organizācija)

Sabiedrības nosaukums un adrese:

.....
(skat. ISM kodeksa 1.1.2. punktu)

AR ŠO APLIECINA, KA ir veikts sabiedrības drošības vadības sistēmas audits, un tā atbilst Drošas kuģu ekspluatācijas un piesārņojuma novēršanas vadības starptautiskā kodeksa (ISM kodekss) prasībām attiecībā uz šo turpmāk uzskaitītajiem kuģu tipiem (lieko svītrot):

Pasažieru kuģis

Ātrgaitas pasažieru kuģis

Ātrgaitas kravas kuģis

Beramkravu kuģis

Naftas tankkuģis

Ķīmiskais tankkuģis

Gāzes tankkuģis

Pārvietojama jūras urbšanas iekārta

Cits kravas kuģis

Šis atbilstības dokuments ir derīgs līdz ar nosacījumu, ka veic periodisku apstiprināšanu.

Izsniegts
(dokumenta izsniegšanas vieta)

Izsniegšanas datums

(izsniedzējas iestādes zīmogs vai spiedogs)

(attiecīgi pilnvarotas amatpersonas, kas izsniegusi šo dokumentu,
paraksts)

Sertifikāts Nr.

IKGADĒJĀS APSTIPRINĀŠANAS APLIECINĀJUMS

AR ŠO APLIECINA, ka periodiskā apstiprināšanā saskaņā ar Konvencijas IX/6.1. noteikumu un *ISM* kodeksa 13.4. punktu ir konstatēts, ka drošības vadības sistēma atbilst *ISM* kodeksa prasībām.

1. IKGADĒJĀ APSTIPRINĀŠANA

Paraksts:
(Pilnvarotās amatpersonas paraksts)

Vieta:

Datums:

2. IKGADĒJĀ APSTIPRINĀŠANA

Paraksts:
(Pilnvarotās amatpersonas paraksts)

Vieta:

Datums:

3. IKGADĒJĀ APSTIPRINĀŠANA

Paraksts:
(Pilnvarotās amatpersonas paraksts)

Vieta:

Datums:

4. IKGADĒJĀ APSTIPRINĀŠANA

Paraksts:
(Pilnvarotās amatpersonas paraksts)

Vieta:

Datums:

DROŠĪBAS VADĪBAS SERTIFIKĀTS

*(oficiāls zīmogs)**(valsts)*

Sertifikāts Nr.

Izsniegts saskaņā ar

1974. GADA STARPTAUTISKĀS KONVENCIJAS PAR CILVĒKU DZĪVĪBAS AIZSARDZĪBU UZ JŪRAS noteikumiem, ņemot vērā tās grozījumus un Regulu (EK) Nr. .../... par *ISM* kodeksa ieviešanu Kopienāar valdības pilnvaru
*(valsts nosaukums)**(pilnvarotā persona vai organizācija)*

Kuģa nosaukums:

Identifikācijas cipari vai burti:

Reģistra osta:

Kuģa tips (*):

Bruto tonnāža:

SJO numurs:

Sabiedrības nosaukums un adrese:
*(skat. ISM kodeksa 1.1.2. punktu)*AR ŠO APLIECINA, ka kuģa drošības vadības sistēmai veikts audits un ka tā atbilst Drošas kuģu ekspluatācijas un piesārņojuma novēršanas vadības starptautiskā kodeksa (*ISM* kodekss) prasībām, pēc apstiprināšanas, ka sabiedrībai izsniegtais atbilstības dokuments ir piemērojams šim kuģa tipam.

Šis drošības vadības sertifikāts ir derīgs līdz ar nosacījumu, ka veic periodisku apstiprināšanu un atbilstības dokuments paliek spēkā.

Izsniegts
(dokumenta izsniegšanas vieta)

Izsniegšanas datums

*(Izsniedzējas iestādes zīmogs vai spiedogs)**(atbilstīgi pilnvarotās amatpersonas, kas izsniegusi sertifikātu, paraksts)*

(*) Izvēlieties vienu no šiem kuģu tiem: pasažieru kuģis; ātrgaitas pasažieru kuģis; ātrgaitas kravas kuģis; beramkravu kuģis; pārvietojama jūras urbšanas iekārta; cita tipa kravas kuģis.

Sertifikāts Nr.

STARPPOSMA APSTIPRINĀŠANAS UN PAPILDU APSTIPRINĀŠANAS (JA VAJADZĪGS) APLIECINĀJUMS

AR ŠO APLIECINA, ka periodiskā apstiprināšanā saskaņā ar Konvencijas IX/6.1. noteikumu un *ISM* kodeksa 13.8. punktu ir konstatēts, ka drošības vadības sistēma atbilst *ISM* kodeksa prasībām.

STARPPOSMA APSTIPRINĀŠANA
(jāveic starp otro un trešo gadadienas datumu)

Paraksts:
(Pilnvarotās amatpersonas paraksts)

Vieta:

Datums:

PAPILDU APSTIPRINĀŠANA (*)

Paraksts:
(Pilnvarotās amatpersonas paraksts)

Vieta:

Datums:

PAPILDU APSTIPRINĀŠANA (*)

Paraksts:
(Pilnvarotās amatpersonas paraksts)

Vieta:

Datums:

PAPILDU APSTIPRINĀŠANA (*)

Paraksts:
(Pilnvarotās amatpersonas paraksts)

Vieta:

Datums:

(*) Ja ir piemērojama. Atsauce uz Starptautiskā drošības vadības (*ISM*) kodeksa īstenošanas pamatnostādņu (rezolūcija A.913 (22)) 3.4.1. punktu.

VORLÄUFIGES ZEUGNIS ÜBER DIE ERFÜLLUNG DER EINSCHLÄGIGEN VORSCHRIFTEN

*(oficiāls zīmogs)**(valsts)*

Sertifikāts Nr.

Izsniegts saskaņā ar

1974. GADA STARPTAUTISKĀS KONVENCIJAS PAR CILVĒKU DZĪVĪBAS AIZSARDZĪBU UZ JŪRAS noteikumiem, ņemot vērā tās grozījumus

Ar valdības pilnvaru
*(valsts nosaukums)**(pilnvarotā persona vai organizācija)*

Sabiedrības nosaukums un adrese:

*(skat. ISM kodeksa 1.1.2. punktu)*AR ŠO APLIECINA, ka sabiedrības drošības vadības sistēma ir atzīta par atbilstīgu Drošas kuģu eksploatācijas un piesārņojuma novēršanas vadības starptautiskā kodeksa (*ISM kodekss*) 1.2.3. punkta mērķiem attiecībā uz šo turpmāk uzskaitītajiem kuģu tipiem (lieko svītrot):

Pasažieru kuģis

Ātrgaitas pasažieru kuģis

Ātrgaitas kravas kuģis

Beramkravu kuģis

Naftas tankkuģis

Ķīmiskais tankkuģis

Gāzes tankkuģis

Pārvietojama jūras urbsšanas iekārta

Cits kravas kuģis

Šis pagaidu atbilstības dokuments ir derīgs līdz:

Izsniegts:
(Dokumenta izsniegšanas vieta)

Izsniegšanas datums:

*(izsniedzējas iestādes zīmogs vai spiedogs)**(atbilstīgi pilnvarotās amatpersonas, kas izsniegusi dokumentu,
paraksts)*

PAGaidu DROŠĪBAS VADĪBAS CERTIFIKĀTS

(oficiāls zīmogs)

(valsts)

Sertifikāts Nr.

Izsniegts saskaņā ar

1974. GADA STARPTAUTISKĀS KONVENCIJAS PAR CILVĒKU DZĪVĪBAS AIZSARDZĪBU UZ JŪRAS noteikumiem, ņemot vērā tās grozījumus

Ar valdības pilnvaru
(valsts nosaukums)

(pilnvarotā persona vai organizācija)

Kuģa nosaukums:

Identifikācijas cipari vai burti:

Reģistra osta:

Kuģa tips (*):

Bruto tonnāža:

SJO numurs:

Sabiedrības nosaukums un adrese:
(skat. ISM kodeksa 1.1.2. punktu)

AR ŠO APLIECINA, ka ISM kodeksa 14.4. punkta prasības ir izpildītas un ka sabiedrības atbilstības dokuments / pagaidu atbilstības dokuments (**) attiecas uz šo kuģi.

Šis pagaidu drošības vadības sertifikāts ir derīgs līdz ar nosacījumu, ka atbilstības dokumenta / pagaidu atbilstības dokuments (**) paliek spēkā.

Izsniegts
(dokumenta izsniegšanas vieta)

Izsniegšanas datums:

(izsniedzējas iestādes zīmogs vai spiedogs)

(attiecīgi pilnvarotās amatpersonas, kas izsniegusi sertifikātu, paraksts)

(*) Izvēlieties vienu no šiem kuģu tips: pasažieru kuģis; ātrgaitas pasažieru kuģis; ātrgaitas kravas kuģis; beramkravu kuģis; naftas tankkuģis; ķīmiskais tankkuģis; gāzes tankkuģis; pārvietojama jūras urbšanas iekārta; cita tipa kravas kuģis.

(**) Lieko svītrot.

Sertifikāts Nr.

Šā pagaidu drošības vadības sertifikāta derīguma termiņš ir pagarināts līdz:

Pagarinājuma datums:

(izsniedzējas iestādes zīmogs vai spiedogs)

(atbilstīgi pilnvarotas amatpersonas, kas pagarinājusi derīguma termiņu, paraksts)

II PIELIKUMS

NOTEIKUMI ADMINISTRĀCIJAI SAISTĪBĀ AR STARPTAUTISKĀ DROŠĪBAS VADĪBAS (ISM) KODEKSA ĪSTENOŠANU

A DAĻA VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

B DAĻA SERTIFIKĀCIJA UN STANDARTI

2. SERTIFIKĀCIJAS PROCESS
3. VADĪBAS STANDARTS
4. KOMPETENCES STANDARTI
5. Atbilstības dokumenta un drošības vadības sertifikāta veidlapas

A DAĻA — VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

- 1.1. Veicot apstiprināšanu un sertificēšanu atbilstīgi ISM kodeksa noteikumiem attiecībā uz kuģiem, uz kuriem attiecas šī regula, dalībvalstis ievēro prasības un standartus, kas izklāstīti šīs sadaļas B daļā.
- 1.2. Turklāt dalībvalstis attiecīgi ņem vērā ar SJO 2001. gada 29. novembra Rezolūciju A.913 (22) pieņemtās Pārskatītās pamatnostādnes par to, kā administrācijām ir jāīsteno Starptautiskais drošības vadības (ISM) kodekss, ciktāl uz tiem neattiecas šīs sadaļas B daļa.

B DAĻA — SERTIFIKĀCIJA UN STANDARTI

2. SERTIFIKĀCIJAS PROCESS
 - 2.1. Sertifikācijas procesu, kas attiecas uz atbilstības dokumenta izsniegšanu sabiedrībai un drošības vadības sertifikāta izsniegšanu katram kuģim, veic, ņemot vērā šē turpmāk izklāstītos noteikumus.
 - 2.2. Sertifikācijas process parasti ietver šādus posmus:
 - 1) sākotnēju apstiprināšanu;
 - 2) ikgadējo vai starpposma apstiprināšanu;
 - 3) atjaunošanas apstiprināšanu; un
 - 4) papildu apstiprināšanu.Šīs apstiprināšanas veic pēc pieprasījuma, ko sabiedrība iesniegusi administrācijai vai atzītai organizācijai, kura darbojas administrācijas vārdā.
 - 2.3. Apstiprināšana ietver drošības vadības auditu.
 - 2.4. Lai veiktu auditu, nozīmē galveno auditoru vai, nepieciešamības gadījumā, auditoru grupu.
 - 2.5. Nozīmētais galvenais auditors sadarbojas ar sabiedrību un sagatavo audita plānu.
 - 2.6. Audita pārskatu sagatavo galvenā auditora vadībā, kurš ir atbildīgs par minētā pārskata precizitāti un pilnīgumu.
 - 2.7. Audita pārskats ietver audita plānu, informāciju par auditoru grupas locekļiem, datumus, informāciju par sabiedrību, ierakstus par jebkādiem novērojumiem un neatbilstībām, kā arī novērojumus par drošības vadības sistēmas efektivitāti noteiktu mērķu sasniegšanā.

3. VADĪBAS STANDARTS

3.1. Auditoriem vai auditoru grupai, kas vada apstiprināšanu attiecībā uz atbilstību ISM kodeksam, jābūt kompetentai attiecībā uz:

- 1) to, lai nodrošinātu jebkura tipa kuģu, kurus izmanto minētā sabiedrība, atbilstību normām un noteikumiem, tostarp jūrnieku sertificēšanu;
- 2) apstiprināšanu, apsekošanu un sertifikāciju, kas attiecas uz jūras sertifikātiem;
- 3) darba uzdevumiem, kas jāņem vērā saistībā ar drošības vadības sistēmu, kā noteikts ISM kodeksā; un
- 4) praktisku pieredzi kuģa darbībā.

3.2. Veicot apstiprināšanu attiecībā uz atbilstību ISM kodeksa noteikumiem, nodrošina, ka personāls, kas sniedz padomdevēja pakalpojumus, un personāls, kas ir iesaistīts sertificēšanas procesā, ir savstarpēji neatkarīgi.

4. KOMPETENCES STANDARTI

4.1. Pārbaudes veikšanai nepieciešamā pamata kompetence.

4.1.1. Personālam, kam jāpiedalās apstiprināšanā attiecībā uz atbilstību ISM kodeksa prasībām, jāatbilst minimālajiem kritērijiem, kas izvirzīti inspektoriem saskaņā ar Padomes Direktīvas 95/21/EK VII pielikuma 2. iedaļu.

4.1.2. Personālam jābūt speciāli apmācītam, lai spētu nodrošināt atbilstošu kompetenci un iemaņas, kas vajadzīgas, lai veiktu apstiprināšanu attiecībā uz atbilstību ISM kodeksa prasībām, jo īpaši attiecībā uz:

- a) zināšanām par ISM kodeksu un tā izpratni;
- b) obligātajām tiesību normām un noteikumiem;
- c) darba uzdevumiem, kas saskaņā ar ISM kodeksu sabiedrībām jāņem vērā;
- d) pārbaudzi, aptauju, novērtējuma un ziņojumu vērtēšanas paņēmieniem;
- e) drošības vadības tehniskajiem vai darbības aspektiem;
- f) pamatzināšanām par kuģošanu un darbībām uz kuģa; un
- g) piedalīšanos vismaz vienā ar jūrniecību saistītā vadības sistēmas auditā.

4.2. Kompetence, kas vajadzīga, lai veiktu sākotnējo apstiprināšanu un atjaunošanas apstiprināšanu.

4.2.1. Lai pilnībā novērtētu to, vai sabiedrība vai katra tipa kuģis atbilst ISM kodeksa prasībām, papildus iepriekš noteiktajam kompetences minimumam personālam, kam jāveic sākotnējā apstiprināšana vai atjaunošanas apstiprināšana attiecībā uz atbilstības dokumentu un drošības vadības sertifikātu, jābūt kompetentam:

- a) noteikt, vai drošības vadības sistēmas (SMS) elementi ir saskaņā ar ISM kodeksa prasībām;
- b) noteikt sabiedrības vai katra kuģa tipa SMS efektivitāti, lai nodrošinātu atbilstību normām un noteikumiem, ko apliecina tiesību aktos noteikto un klasifikācijas apsekojumu protokoli;
- c) novērtēt SMS efektivitāti, nodrošinot atbilstību citām normām un noteikumiem, kas nav ietverti ar tiesību aktiem noteiktajos un klasifikācijas apsekojumos, un radot iespēju veikt apstiprināšanu attiecībā uz šo normu un noteikumu ievērošanu; un
- d) novērtēt, vai ir ņemtas vērā drošas darbības metodes, ko ieteikusi SJO, administrācijas, klasificēšanas sabiedrības un ar jūrniecību saistīto nozaru organizācijas.

4.2.2. Šīs kompetences prasībām var atbilst auditoru grupas, kuru locekļiem kopā ir vajadzīga kompetence.

5. ATBILSTĪBAS DOKUMENTU UN DROŠĪBAS VADĪBAS SERTIFIKĀTU VEIDLAPAS

Ja kuģis tiek izmantots tikai dalībvalstī, tad dalībvalstis izmanto vai nu *ISM* kodeksam pievienotās veidlapas, vai atbilstības dokumentu, drošības vadības sertifikātu, pagaidu atbilstības dokumentu un pagaidu drošības vadības sertifikātu saskaņā ar šo turpmāk dotajām veidlapām.

Gadījumā, ja piemēro atkāpi saskaņā ar 7. panta 1. punktu un, attiecīgos gadījumos, 2. punktu, izsniegtais sertifikāts atšķiras no augstāk minētā sertifikāta un skaidri norāda, ka atkāpe saskaņā ar 7. panta 1. punktu un, attiecīgos gadījumos, 2. punktu ir piešķirta, un ietver piemērojamos darbības ierobežojumus.

ATBILSTĪBAS DOKUMENTS

(oficiāls zīmogs)

(valsts)

Sertifikāts Nr.

Izsniegts saskaņā ar [1974. GADA STARPTAUTISKĀS KONVENCIJAS PAR CILVĒKU DZĪVĪBAS AIZSARDZĪBU UZ JŪRAS noteikumiem, ņemot vērā tās grozījumus, un] (*) Regulu (EK) Nr. .../... par *ISM* kodeksa īstenošanu Kopienā

Ar valdības pilnvaru
(Valsts nosaukums)

.....
(pilnvarotā persona vai organizācija)

Sabiedrības nosaukums un adrese

.....
(skat. Regulas (EK) Nr. .../... I pielikuma A daļas 1.1.2. punktu)

AR ŠO APLIECINA, ka ir veikts sabiedrības drošības vadības sistēmas audits un ka tā atbilst Drošas kuģu ekspluatācijas un piesārņojuma novēršanas vadības starptautiskā kodeksa (*ISM* kodekss) prasībām attiecībā uz šē turpmāk uzskaitītiem kuģu tipiem (lieko svītrot):

Pasažieru kuģis

Ātrgaitas pasažieru kuģis

Ātrgaitas kravas kuģis

Beramkravu kuģis

Naftas tankkuģis

Ķīmiskais tankkuģis

Gāzes tankkuģis

Pārvietojama jūras urbsšanas iekārta

Cits kravas kuģis

Pasažieru ro-ro prāmis

Šis atbilstības dokuments ir derīgs līdz ar nosacījumu, ka veic periodisku apstiprināšanu.

Izsniegts
(dokumenta izsniegšanas vieta)

Izsniegšanas datums

(izsniedzējas iestādes zīmogs vai spiedogs)

(Pilnvarotās amatpersonas, kas izdevusi dokumentu, paraksts)

(*) Var svītrot, ja attiecas uz kuģiem, kas iesaistīti reisos tikai vienas dalībvalsts iekšienē.

Sertifikāts Nr.

IKGADĒJĀS APSTIPRINĀŠANAS APLIECINĀJUMS

AR ŠO APLIECINA, ka, veicot periodisku apstiprināšanu saskaņā ar [Konvencijas IX/6.1. noteikumu un *ISM* kodeksa 13.4. punktu, un] (*) ar 6. pantu Regulā (EK) Nr. .../... par *ISM* kodeksa īstenošanu Kopienā, ir konstatēts, ka drošības vadības sistēma atbilst *ISM* kodeksa prasībām.

1. IKGADĒJĀ APSTIPRINĀŠANA

Paraksts:
(Pilnvarotās amatpersonas paraksts)

Vieta:

Datums:

2. IKGADĒJĀ APSTIPRINĀŠANA

Paraksts:
(Pilnvarotās amatpersonas paraksts)

Vieta:

Datums:

3. IKGADĒJĀ APSTIPRINĀŠANA

Paraksts:
(Pilnvarotās amatpersonas paraksts)

Vieta:

Datums:

4. IKGADĒJĀ APSTIPRINĀŠANA

Paraksts:
(Pilnvarotās amatpersonas paraksts)

Vieta:

Datums:

(*) Var svītrot, ja attiecas uz kuģiem, kas iesaistīti reisos tikai vienas dalībvalsts iekšienē.

DROŠĪBAS VADĪBAS SERTIFIKĀTS

(oficiāls zīmogs)

(valsts)

Sertifikāts Nr.

Izsniegts saskaņā ar [1974. GADA STARPTAUTISKĀS KONVENCIJAS PAR CILVĒKU DZĪVĪBAS AIZSARDZĪBU UZ JŪRAS noteikumiem, ņemot vērā tās grozījumus] (*) Regulas (EK) Nr. .../... par ISM kodeksa īstenošanu Kopienā

ar valdības pilnvaru
(valsts nosaukums)

.....
(pilnvarotā persona vai organizācija)

Kuģa nosaukums:

Identifikācijas cipari vai burti:

Reģistra osta:

Kuģa tips (**):

Bruto tonnāža:

SJO numurs:

Sabiedrības nosaukums un adrese:

(sk. Regulas (EK) Nr. .../... I pielikuma A daļas 1.1.2. punktu)

AR ŠO APLIECINA, ka kuģa drošības vadības sistēmai veikts audits un ka tā atbilst Drošas kuģu ekspluatācijas un piesārņojuma novēršanas vadības starptautiskā kodeksa (ISM kodekss) prasībām, pēc apstiprināšanas, ka sabiedrībai izsniegtais atbilstības dokuments ir piemērojams šim kuģa tipam.

Šis drošības vadības sertifikāts ir derīgs līdz ar nosacījumu, ka veic periodisku apstiprināšanu un atbilstības dokuments paliek spēkā.

Izsniegts

(dokumenta izsniegšanas vieta)

Izsniegšanas datums

(Izsniedzējas iestādes zīmogs vai spiedogs)

(atbilstīgi pilnvarotās amatpersonas, kas izsniegusi sertifikātu, paraksts)

(*) Var svītrot, ja attiecas uz kuģiem, kas iesaistīti reisos tikai vienas dalībvalsts iekšienē.

(**) Izvēlieties vienu no šiem kuģu tipiem: pasažieru kuģis; ātrgaitas pasažieru kuģis; ātrgaitas kravas kuģis; beramkravu kuģis; pārvietojama jūras urbšanas iekārta; cita tipa kravas kuģis.

Sertifikāts Nr.

STARPPOSMA APSTIPRINĀŠANAS UN PAPILDU APSTIPRINĀŠANAS (JA VAJADZĪGS) APLIECINĀJUMS

AR ŠO APLIECINA, ka periodiskā apstiprināšanā saskaņā ar [Konvencijas IX/6.1. noteikumu un /ISM kodeksa 13.8. punktu, un] (*) 6. pantu Regulā (EK) Nr. .../... par /ISM kodeksa īstenošanu Kopienā ir konstatēts, ka drošības vadības sistēma atbilst /ISM kodeksa prasībām.

STARPPOSMA APSTIPRINĀŠANA
(jāveic starp otro un trešo gadadienas datumu)

Paraksts:
(Pilnvarotās amatpersonas paraksts)

Vieta:

Datums:

PAPILDU APSTIPRINĀŠANA (**)

Paraksts:
(Pilnvarotās amatpersonas paraksts)

Vieta:

Datums:

PAPILDU apstiprināšana (**)

Paraksts:
(Pilnvarotās amatpersonas paraksts)

Vieta:

Datums:

PAPILDU APSTIPRINĀŠANA (**)

Paraksts:
(Pilnvarotās amatpersonas paraksts)

Vieta:

Datums:

(*) Var svītrot, ja attiecas uz kuģiem, kas iesaistīti reisos tikai vienas dalībvalsts iekšienē.

(**) Ja ir piemērojama. Atsauce uz /ISM kodeksa 13.8. punktu un Starptautiskā drošības vadības (/ISM) kodeksa īstenošanas pamatnostādņu (Rezolūcija A.913 (22)) 3.4.1. punktu

PAGaidu ATBILSTĪBAS DOKUMENTS

(oficiālais zīmogs)

(valsts)

Sertifikāts Nr.

Izsniegts saskaņā ar [1974. GADA STARPTAUTISKĀS KONVENCIJAS PAR CILVĒKU DZĪVĪBAS AIZSARDZĪBU UZ JŪRAS noteikumiem, ņemot vērā tās grozījumus un] (*) Regulu (EK) Nr. .../... par ISM kodeksa īstenošanu Kopienā

Ar valdības pilnvaru
(Valsts nosaukums)

.....
(pilnvarotā persona vai organizācija)

Sabiedrības nosaukums un adrese

.....
(skat. Regulas (EK) Nr. .../... I pielikuma A daļas 1.1.2. punktu)

AR ŠO APLIECINA, ka sabiedrības drošības vadības sistēma atzīta par atbilstīgu Regulas (EK) Nr. .../... I pielikuma A daļas 1.2.3. punktam attiecībā uz šē turpmāk uzskaitītiem kuģu tipiem (lielo svītrot):

Pasažieru kuģis

Ātrgaitas pasažieru kuģis

Ātrgaitas kravas kuģis

Beramkravu kuģis

Naftas tankkuģis

Ķīmiskais tankkuģis

Gāzes tankkuģis

Pārvietojama jūras urbšanas iekārta

Cits kravas kuģis

Pasažieru ro-ro prāmis

Šis pagaidu atbilstības dokuments ir derīgs līdz

Izsniegts:
(dokumenta izsniegšanas vieta)

Izsniegšanas datums:

(izsniedzējas iestādes zīmogs vai spiedogs)

(Pilnvarotās amatpersonas, kas izsniegusi dokumentu, paraksts)

(*) Var svītrot, ja attiecas uz kuģiem, kas iesaistīti reisos tikai vienas dalībvalsts iekšienē.

PAGAIĀDU DROŠĪBAS VADĪBAS SERTIFIKĀTS

(oficiāls zīmogs)

(valsts)

Sertifikāts Nr.

Izsniegts saskaņā ar [1974. GADA STARPTAUTISKĀS KONVENCIJAS PAR CILVĒKU DZĪVĪBAS AIZSARDZĪBU UZ JŪRAS noteikumiem, ņemot vērā tās grozījumus un] (*) Regulu (EK) Nr. .../... par *ISM* kodeksa īstenošanu Kopienā

Ar
(valsts nosaukums)

.....
(pilnvarotā persona vai organizācija)

Kuģa nosaukums

Identifikācijas cipari vai burti:

Reģistra osta:

Kuģa tips (**):

Bruto tonnāža:

SJO numurs:

Sabiedrības nosaukums un adrese:
(skat. Regulas (EK) Nr. .../... I pielikuma A daļas 1.1.2. punktu)

AR ŠO APLIECINA, ka Regulas (EK) Nr. .../... I pielikuma A daļas 14.4. punkta prasības ir izpildītas un ka sabiedrības atbilstības dokuments/pagaidu atbilstības dokuments attiecas uz šo kuģi (***)

Šis pagaidu drošības vadības sertifikāts ir spēkā līdz ar nosacījumu, ka atbilstības dokuments/pagaidu atbilstības dokuments (***) paliek spēkā.

Izsniegts:
(dokumenta izsniegšanas vieta)

Izsniegšanas datums:

(izsniedzējas iestādes zīmogs vai spiedogs)

(Pilnvarotās amatpersonas, kas izsniegusi sertifikātu, paraksts)

(*) Var svītrot, ja attiecas uz kuģiem, kas iesaistīti reisos tikai vienas dalībvalsts iekšienē.

(**) Izvēlieties vienu no šiem kuģu tipiem: pasažieru kuģis; ātrgaitas pasažieru kuģis; ātrgaitas kravas kuģis; beramkravu kuģis; naftas tankkuģis; ķīmiskais tankkuģis; gāzes tankkuģis; pārvietojama jūras urbšanas iekārta; cita tipa kravas kuģis; ro-ro pasažieru prāmis.

(***) Svītrot lieko.

Sertifikāts Nr.

Šā pagaidu drošības vadības sertifikāta derīguma termiņš ir pagarināts līdz:

Pagarināšanas datums:

(Izsniedzējas iestādes zīmogs vai spiedogs, kur vajadzīgs)

(Atbilstīgi pilnvarotās amatpersonas, kas pagarinājusi termiņu, paraksts)

PAZIŅOJUMS PAR PADOMES APSVĒRUMIEM

I. IEVADS

Izmantojot koplēmuma procedūru (EK dibināšanas līguma 251. pants), Padome 2004. gada 9. decembrī panāca politisku vienošanos par projektu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par Starptautiskā drošības vadības kodeksu (*ISM*) Kopienā ⁽¹⁾. Pēc juridiskās/lingvistiskās redakcijas Padome pieņēma kopējo nostāju 2005. gada 18. jūlijā.

Eiropas Parlaments 2004. gada 10. martā, atzinuma pirmajā lasījumā vienojās par Komisijas priekšlikuma apstiprināšanu bez grozījumiem ⁽²⁾. Pieņemot savu nostāju, Padome ņēma vērā arī Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽³⁾ ⁽⁴⁾.

Šīs regulas mērķis ir aizstāt un paplašināt Padomes Regulu (EK) Nr. 3051/95 par drošības vadību, drošu ekspluatāciju un piesārņojuma novēršanu. *ISM* kodeksa noteikumus piemēro dalībvalsts karoga kuģiem, kā arī kuģiem, kas veic tikai iekšējos braucienus vai regulārus pārvadājumus un visiem kuģiem, uz ko attiecas *SOLAS* konvencijas darbības joma, kas veic tikai iekšējos braucienus vai regulārus pārvadājumu pakalpojumus no dalībvalstu ostām un uz tām.

II. KOPĒJĀS NOSTĀJAS ANALĪZE

Starptautiskā jūrniecības organizācija (*SJO*) 1993. gadā pieņēma Drošas kuģu ekspluatācijas un piesārņojuma novēršanas vadības starptautisko kodeksu, tā saukto "SJO kodeksu", kā daļu no starptautiskās konvencijas par cilvēka dzīvības aizsardzību uz jūras (*SOLAS* konvencija), lai apkalpes un tādu kompāniju starpā, kas nodarbojas ar kuģu vadību, veicinātu drošības kultūras attīstības izplatību un apziņu attiecībā uz vides jautājumiem. Tajā paredzētas vadības un ekspluatācijas pamatnostādnes attiecīgajām kompānijām.

Kā reakciju uz traģisko *Estonia* avāriju, pieņemot Regulu (EK) Nr. 3051/95, ko piemēro ro-ro pasažieru prāmjiem, kas Kopienā veic starptautiskus un vietējus reisus, Kopiena priekšlaicīgi īstenoja *ISM* kodeksu.

Padome atbalsta principu, kas izklāstīts 2003. gada decembrī iesniegtajā Komisijas priekšlikumā, ar ko Regulas (EK) Nr. 3051/95 tekstu aizstāj ar jaunu tekstu, kurā visām kompānijām un kuģiem, kas ietverti *SOLAS* konvencijas IX nodaļā, noteikts pienākums piemērot *ISM* kodeksu, tāpat ņemot vērā to, ka starptautiskā līmenī kodeksa ievērošana atzīta par obligātu 2002. gadā. Tā ir vienisprātis par to, ka jaunā regula sekmēs precīzu, stingru un saskaņotu kodeksa piemērošanu visās dalībvalstīs.

Padome uzskatīja par nepieciešamu virzīties tālāk nekā noteikts Komisijas priekšlikumā, lai starptautiskos noteikumus atspoguļotu piemērotā veidā, kā norādīts tālāk tekstā.

Padome vienojās par to, ka ar nākošo loģisko soli, regulas darbības jomā būtu jāietver arī tādi kuģi kā dalībvalsts karoga kuģi, kā arī kuģi, kas veic tikai iekšējos braucienus vai regulārus pārvadājumu pakalpojumus no dalībvalstu ostām un uz tām, neatkarīgi no to karoga. Proporcionalitātes labad darbības joma neattiecas uz pasažieru kuģiem, kas nav ro-ro pasažieru prāmji, kuri kursē mazāk nekā 5 jūdžu attālumā no krasta, kā arī, ievērojot *ISM* kodeksu, uz kravas kuģiem un uz pārvietojamām, atklātā jūrā strādājošām urbšanas vienības, kuru bruto tonnāža ir mazāka par 500.

Lai paredzētu skaidrus un precīzus tiesību aktus, ir papildinātas definīcijas un, kur tas nepieciešams, tās pielāgotas saskaņā ar pašreizējiem starptautiskiem dokumentiem, ņemot vērā ātrgaitas pasažieru kuģus, pasažieru zemūdens kuģus, ro-ro pasažieru prāmjus un pārvietojamas, atklātā jūrā strādājošas urbšanas vienības, kā arī bruto tonnāžas mērījumu īpatnības.

⁽¹⁾ Komisija iesniedza savu priekšlikumu 2003. gada 11. decembrī.

⁽²⁾ C 102 E, 28.4.2004., 565. lpp.

⁽³⁾ OV C 302, 7.12.2004., 20. lpp.,

⁽⁴⁾ Reģionu komiteja neiesniedza atzinumu.

Padome uzskata, ka Kopienas tiesību akti, ar ko īsteno starptautiskos juridiskos dokumentus būtu, ciktāl tas iespējams, jāpielāgo šiem dokumentiem. Tādējādi noteikumi attiecībā uz dokumentiem, kas izsniegti kuģiem un sabiedrībām, kuri darbojas šajā sfērā (atbilstības dokuments, atbilstības pagaidu dokuments, drošības vadības sertifikāts un drošības vadības pagaidu sertifikāts) atbilst *ISM* kodeksā izklāstītajiem, paredz, ka tas ir derīgs ilgākais piecus gadus no izsniegšanas dienas.

Sekojojot *ISM* kodeksa ievērošanas principam, dalībvalstis pieņem šos dokumentus, ja tos izdevusi jebkuras citas dalībvalsts iestāde vai saskaņā ar Direktīvu Nr. 94/57/EK tos izdevusi atzīta organizācija, vai arī tos izdevušas trešo valstu iestādes, vai tie izdoti trešo valstu iestāžu vārdā. Pēdējā gadījumā dalībvalstis attiecībā uz kuģiem, kas iesaistīti regulārā kuģu satiksmē, pārbauda šo dokumentu atbilstību *ISM* kodeksam, izmantojot piemērotus līdzekļus.

Padome uzskata, ka līdz ar regulas darbības jomas paplašināšanu, ietverot iekšzemes braucienus, rodas vajadzība ņemt vērā to, ka situācija dažādās dalībvalstīs var būt atšķirīga. Tādēļ regulā paredzēta iespējamo atkāpju shēma, ja dalībvalstis uzskata, ka uzņēmumiem ir grūti atbilst *ISM* kodeksa A daļas īpašiem noteikumiem attiecībā uz noteiktiem kuģiem vai kuģu veidiem, kas veic tikai iekšzemes braucienus attiecīgajā dalībvalstī. Ievērojot šo atkāpju procedūru, attiecīgā dalībvalsts piemēro pasākumus, kas nodrošina kodeksa mērķu līdzvērtīgu sasniegšanu, un paziņo Komisijai par atkāpēm un paredzētajiem pasākumiem, kā arī paziņo atklātībā par pieņemtajiem pasākumiem. Tādējādi gadījumā, ja veic atkāpi, sertifikāts, kas izsniegts kuģim un sabiedrībai, kura darbojas šajā sfērā, atšķiras no regulas I un II pielikumā minētās formas, skaidri tiek norādīts, ka atkāpe saskaņā ar regulu ir pamatota, un ietver piemērojamos darbības ierobežojumus.

Visbeidzot kopējā nostāja ietver daudzas, lielākoties tehniskas izmaiņas, kas ir vajadzīgas, lai saskaņotu jauno tekstu ar pašreizējiem Kopienas tiesību aktiem.
